

บทนำ

หนังสือรายงานสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อ กฟผ. ฉบับเดือนมิถุนายน 2557 เนื้อหาโดยสรุปเป็นการรวบรวมข้อมูลด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยและเศรษฐกิจของโลกไตรมาสที่ 1 ปี 2557 แนวโน้มเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกในปี 2557 สถานะการเงิน การจำหน่ายไฟฟ้าและรายละเอียดเกี่ยวกับพนักงานของ กฟผ.

สำหรับบทความและเอกสารที่น่าสนใจในฉบับนี้ ได้แก่ จับชีพจรส่งออก 5 ตลาดใหญ่ วาทกรรมปฏิรูปพลังงาน เปิดทางเอกชนร่วมประมูลท่อส่งน้ำมันฟิลิปปินส์ ดัน ซิงเกิลวีซ่า เผยได้ประโยชน์ 10 ประเทศ อนาคตตลาดพลังงานในอาเซียน อาเซียนในอนาคตไปไกลเพียงใด จงเชื่อว่า “เราทำได้”

กผส. หวังว่าเนื้อหาที่น่าสนใจในหนังสือฉบับนี้คงจะเป็นประโยชน์ในเบื้องต้นต่อการวางแผนและการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูงของ กฟผ. และหากผู้บริหารท่านใดมีข้อเสนอแนะประการใดที่เป็นประโยชน์ ขอให้โปรดแจ้งให้ กผส. ทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	
สรุปย่อสำหรับผู้บริหาร	ก - ข
สภาพแวดล้อมภายนอก	
1. สถานการณ์เศรษฐกิจไทย	1
2. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2557	7
3. เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่ 1 ของปี 2557	9
4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2557	12
สภาพแวดล้อมภายใน	
1. สถานะการเงิน	16
2. สถานการณ์การจำหน่ายไฟฟ้า	17
3. บุคลากร	19
ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องหรือเอกสารที่น่าสนใจ	
● จับชีพจรส่งออก 5 ตลาดใหญ่	21
● วาทกรรมปฏิรูปพลังงาน	23
● เปิดทางเอกชนร่วมประมูลท่อขนส่งน้ำมัน	25
● ฟิlipปีนส์ดัน “ชิงเกิลวีซ่า” เผยได้ประโยชน์ทั้ง 10 ประเทศ	27
● อนาคตตลาดพลังงานในอาเซียน	29
● อาเซียนในอนาคตไปไกลเพียงใด	31
● จงเชื่อว่า “เราทำได้”	33

สรุปย่อสำหรับผู้บริหาร

1.สถานการณ์เศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจไทยในช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2557 หดตัวร้อยละ 0.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออก เศรษฐกิจหดตัวร้อยละ 2.1 เทียบกับไตรมาสก่อนหน้า โดยมีรายละเอียดต่างๆ ดังต่อไปนี้

	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1 /2557
ด้านการผลิต ภาคเกษตรกรรม (ภาพรวม)	ขยายตัวร้อยละ 1.3 จากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสที่แล้ว โดยหมวดพืชผลขยายตัวร้อยละ 1.5 หมวดปศุสัตว์ขยายตัวร้อยละ 1.6
ภาคอุตสาหกรรม	หดตัวร้อยละ 2.7 ลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสก่อน เป็นผลมาจากความต้องการภายในประเทศลดลง แม้ว่าการส่งออกจะเริ่มปรับตัวดีขึ้น
ด้านการใช้จ่าย และการลงทุน ภาครัฐ	รายจ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลเพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันของปีที่แล้วร้อยละ 5.6 ในส่วนของการลงทุนภาครัฐหดตัวร้อยละ 19.3 ต่อเนื่องจากไตรมาสที่แล้วที่หดตัวร้อยละ 4.7
ภาคเอกชน	การลงทุนภาคเอกชนหดตัวร้อยละ 7.3 เทียบกับที่หดตัวร้อยละ 13.2 ในไตรมาสที่แล้ว
ด้านต่างประเทศ การส่งออก	หดตัวร้อยละ 0.8 เทียบกับไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 0.2 โดยสินค้าเกษตรขยายตัวจากการส่งออกข้าว เนื่องจากราคาข้าวไทยในตลาดโลกลดลงจนอยู่ในระดับใกล้เคียงกับประเทศผู้ส่งออกรายอื่น ทำให้สามารถแข่งขันได้มากขึ้น รวมทั้งการส่งออกมันสำปะหลังยังคงมีการขยายตัวในระดับสูงจากไตรมาสที่แล้ว ตามอุปสงค์จากจีนที่มีความต้องการนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตเอทานอล
การนำเข้า	ลดลงร้อยละ 12.0 เป็นผลมาจากการนำเข้าสินค้ารายการสำคัญปรับตัวลดลง โดยสินค้าอุปโภคบริโภค อาทิ อาหารเครื่องดื่มและผลิตภัณฑ์นม และเครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนลดลงตามภาวะการบริโภค

	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1 /2557
ด้านการเงิน หนี้สาธารณะ คงค้าง	ณ เดือนมีนาคม 2557 มีจำนวน 5,550,390.87 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 46.07 ของ GDP
อัตราเงินเฟ้อ ทั่วไป	เท่ากับร้อยละ 2.0 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อนหน้า
อัตราดอกเบี้ย นโยบาย	ไตรมาสแรกของปี 2557 คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) มีมติให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงจากร้อยละ 2.25 ต่อปี เป็นร้อยละ 2.00 ต่อปี
อัตราดอกเบี้ย เงินฝาก	อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 4 แห่ง ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางและสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐปรับตัวลดลงจากร้อยละ 2.23 2.37 และ 2.60 ต่อปี ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นร้อยละ 1.75 2.02 และร้อยละ 2.49 ต่อปี ตามลำดับ ในขณะที่อัตราดอกเบี้ย MLR เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 4 แห่ง และธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง ปรับตัวลดลงจากร้อยละ 6.85 และ ร้อยละ 7.25 ในไตรมาสที่แล้วเป็นร้อยละ 6.75 และร้อยละ 7.17 ต่อปี ตามลำดับ
อัตรา แลกเปลี่ยน	เท่ากับ 32.67 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. เทียบกับ 31.69 และ 29.81 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้าและช่วงเดียวกันของปีก่อนตามลำดับ ในเดือนเมษายน 2557 เงินบาทแข็งค่าขึ้นต่อเนื่อง โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 32.32 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. (แข็งค่าขึ้นร้อยละ 0.22 จากเดือนก่อนหน้า) และเฉลี่ยในวันที่ 2 - 16 พฤษภาคม เท่ากับ 32.46 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.

2. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2557

เศรษฐกิจไทยในปี 2557 มีแนวโน้มขยายตัวในเกณฑ์ต่ำ เนื่องจากการหดตัวของภาวะเศรษฐกิจในไตรมาสแรกและข้อจำกัดในการฟื้นตัวของอุปสงค์ในประเทศในช่วงครึ่งปีหลัง โดยเฉพาะการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนซึ่งได้รับผลกระทบจากความวิตกกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศและการชะลอตัวอย่างต่อเนื่องของฐานรายได้และภาวะเศรษฐกิจในภาพรวม

ดังแสดงตามตาราง

ประมาณการ (% YOY)	ปี 2555	ปี 2556			ปี 2557	
	ทั้งปี	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	ประมาณการทั้งปี
GDP	6.5	2.7	0.6	2.9	-0.6	1.5-2.5
การลงทุนรวม	13.2	-6.3	-11.4	-2.0	-9.8	-1.3
การบริโภครวม	6.8	0.4	-3.3	1.1	-2.1	1.0
มูลค่าการส่งออกสินค้า	3.1	-1.8	-1.0	-0.2	-0.8	3.7
มูลค่าการนำเข้าสินค้า	8.8	-2.9	-7.6	-0.4	-12.0	0.5
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP	-0.4	0.5	3.1	-0.6	8.8	0.5
อัตราเงินเฟ้อ	3.0	1.7	1.7	2.2	2.0	1.9-2.9
อัตราการว่างงาน	0.7	0.8	0.6	0.7	0.9	0.7

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

1. การฟื้นตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก ซึ่งมีแนวโน้มชัดเจนและขยายตัวเป็นวงกว้างมากขึ้นในช่วงครึ่งปีหลัง
2. แรงกดดันด้านราคาน้ำมันและเงินเฟ้อยังมีแนวโน้มที่จะอยู่ในเกณฑ์ต่ำและเอื้ออำนวยต่อการดำเนินนโยบายการเงินเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยเสี่ยงและข้อจำกัด

1. ราคาสินค้าส่งออกในตลาดโลกยังคงอยู่ในภาวะอ่อนตัว
2. แรงขับเคลื่อนจากการใช้จ่ายภาครัฐมีข้อจำกัดมากขึ้นตามการจัดตั้งรัฐบาลมีแนวโน้มล่าช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้
3. การฟื้นตัวของค่าใช้จ่ายของภาคครัวเรือน
4. การลงทุนภาคเอกชน
5. จำนวนนักท่องเที่ยวในปี 2557 มีแนวโน้มขยายตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม

ประเด็นการบริหารเศรษฐกิจในปี 2557

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2557 ควรให้ความสำคัญกับการเร่งรัดการส่งออกให้ขยายตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มรายได้จากตลาดหลักและตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ รวมทั้งการส่งเสริมการค้าชายแดนและการค้าในภูมิภาค ควบคู่ไปกับการฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการสร้างเชื่อมั่นและกระตุ้นการท่องเที่ยวมากขึ้น

ในขณะเดียวกันก็ต้องเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2557 ทั้งรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุน และเตรียมความพร้อมของกระบวนการงบประมาณประจำปี 2558 นอกจากนั้นควรให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูบรรยากาศทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง การสร้างความเชื่อมั่นโดยใช้ยุทธศาสตร์การสื่อสารและการให้ข้อมูลที่ถูกต้องและทันต่อเหตุการณ์ พร้อมทั้งการเตรียมมาตรการรองรับผู้ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวทางเศรษฐกิจ

3. เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่ 1 ของปี 2557

เศรษฐกิจสหรัฐ ฯ ขยายตัวร้อยละ 0.1 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากการหดตัวของ การส่งออกสุทธิและการลงทุนภาคเอกชน โดยเฉพาะการลงทุนภาคที่อยู่อาศัยซึ่งชะลอลงมาก เนื่องจากสภาพอากาศที่หนาวเย็นกว่าปกติและการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรโซน ขยายตัวร้อยละ 0.2 เป็นการขยายตัวติดต่อกัน 4 ไตรมาส โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการส่งออกสุทธิ ในขณะที่ภาคการผลิตยังคงฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่ง และเป็นการเพิ่มทั้งในภาคบริการและภาคอุตสาหกรรม ส่วนการบริโภคภายในประเทศยังคงปรับตัวดีขึ้นอย่างช้าๆ สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคซึ่งปรับตัวเข้าสู่ระดับสูงสุดในรอบเกือบ 7 ปีในเดือนมีนาคม

เศรษฐกิจญี่ปุ่น ยังคงมีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการเร่งการใช้จ่ายก่อนการเพิ่มอัตราภาษีการบริโภคที่จะมีผลบังคับใช้ในเดือนเมษายน 2557 และการปรับตัวดีขึ้นของภาคอุตสาหกรรม ส่วนการส่งออกยังอยู่ในภาวะชะลอตัว

เศรษฐกิจจีน ขยายตัวร้อยละ 7.4 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 7.8 ในไตรมาสที่แล้ว ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจเพื่อสร้างสมดุล ทำให้การลงทุนเพื่อการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้างชะลอตัวลง

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (Newly Industrial Economies : NIEs) เศรษฐกิจเกาหลีใต้และไต้หวันขยายตัวเร่งขึ้นตามการขยายตัวของการบริโภค โดยขยายตัวร้อยละ 3.9 และ 3.0 ตามลำดับ ในขณะที่เศรษฐกิจสิงคโปร์ขยายตัวร้อยละ 5.1 ชะลอลงเล็กน้อยจากร้อยละ 5.5 จากไตรมาสก่อนหน้า

เศรษฐกิจภูมิภาคอาเซียน เศรษฐกิจอินโดนีเซีย เวียดนามและมาเลเซียขยายตัวร้อยละ 5.2 5.0 และร้อยละ 6.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.7 6.0 และ 5.1 ในไตรมาสก่อนหน้าตามลำดับ การชะลอตัวของเศรษฐกิจอินโดนีเซียมีสาเหตุสำคัญมาจากการหดตัวของภาคการส่งออกเศรษฐกิจเวียดนามชะลอลงตามอุปสงค์ภายในประเทศที่อ่อนแอ ในขณะที่เศรษฐกิจมาเลเซียยังขยายตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีแรงขับเคลื่อนหลักจากการบริโภคภาคเอกชนและการลงทุนภาคเอกชน รวมทั้งภาคการส่งออกที่ขยายตัวได้ดี

4. แนวโน้มของเศรษฐกิจโลกปี 2557

การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกในช่วงที่เหลือของปี 2557 มีแนวโน้มที่จะมีความชัดเจนและกระจายตัวมากขึ้น โดยคาดว่าเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในปี 2557 จะขยายตัวประมาณร้อยละ 3.4 และร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

เศรษฐกิจสหรัฐ ฯ ในปี 2557 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.9 ในปี 2556 ตามแนวโน้มการฟื้นตัวและการขยายตัวอย่างแข็งแกร่งของอุปสงค์ภาคเอกชน ซึ่งได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการจ้างงานที่ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง และทำให้อัตราการว่างงานลดลงมาอยู่ที่ระดับต่ำสุดนับตั้งแต่วิกฤตเศรษฐกิจในปี 2551

เศรษฐกิจยูโรโซน ในปี 2557 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.0 ปรับตัวดีขึ้นจากการหดตัวร้อยละ 0.5 ในปี 2556 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการดำเนินนโยบายการเงินผ่อนคลายเป็นอย่างต่อเนื่อง

เศรษฐกิจญี่ปุ่น คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.2 ชะลอตัวลงเล็กน้อยจากการขยายตัวร้อยละ 1.5 ในปี 2556 เนื่องจากการขึ้นอัตราภาษีการบริโภค ซึ่งคาดว่าจะทำให้การบริโภคภาคเอกชนเริ่มชะลอลง

เศรษฐกิจจีน ในปี 2557 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.4 ชะลอลงจากร้อยละ 7.7 ในปี ก่อน เนื่องจากการดำเนินนโยบายปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่อสร้างสมดุลและการสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเงิน

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) มีแนวโน้มดีขึ้น โดยคาดว่าในปี 2557 เศรษฐกิจฮ่องกง เกาหลีใต้และไต้หวันจะขยายตัวร้อยละ 3.7 3.6 และ 3.1 ตามลำดับ เนื่องจากการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศที่ยังมีแนวโน้มขยายตัวดีและการส่งออกที่ปรับตัวดีขึ้น

เศรษฐกิจภูมิภาคอาเซียน ในปี 2557 เศรษฐกิจอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์มีแนวโน้มที่จะชะลอตัว ขณะที่เศรษฐกิจมาเลเซียและเวียดนามจะขยายตัวดีขึ้น

สถานะการเงิน

เมื่อวันที่ 24 ก.ย. 2556 คณะรัฐมนตรี (ครม.) มีมติเห็นชอบกรอบและงบประมาณของ PEA ประจำปีงบประมาณ 2557 จำนวนเงิน 461,050.00 ล้านบาท ประกอบด้วยงบประมาณทำการ จำนวนเงิน 445,559.04 ล้านบาท และงบประมาณลงทุน จำนวนเงิน 15,490.96 ล้านบาท

เมื่อวันที่ 19 ก.พ. 2557 คณะกรรมการ PEA ให้ความเห็นชอบการขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณประจำปี 2557 ของ PEA จำนวนเงิน 463,376.74 ล้านบาท ประกอบด้วยงบประมาณทำการ จำนวนเงิน 444,734.88 ล้านบาท และงบประมาณลงทุน จำนวนเงิน 18,641.86 ล้านบาท

การใช้จ่ายในช่วง 3 เดือน ของปี 2557 (ม.ค. - มี.ค. 2557) PEA มีการเบิกจ่ายรวม 103,201.13 ล้านบาท เป็นการเบิกจ่ายจากงบทำการ 102,455.55 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 23.04 ของวงเงินงบประมาณทำการและเบิกจ่ายจากงบลงทุน 1,609.06 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.63 ของวงเงินงบประมาณลงทุน

สถานะการเงินของ กฟภ. ปี 2557 (ม.ค. - มี.ค.)	จำนวนเงิน (ล้านบาท)
<u>ด้านรายได้</u>	
รายได้จากการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า	102,057.70
รายได้จากการดำเนินงาน	3,239.76
รายได้อื่น (รวมกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน ฯ)	429.05
รายได้รวม	105,726.51
<u>ด้านรายจ่าย</u>	
ค่าซื้อกระแสไฟฟ้า	90,584.71
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	11,007.36
ค่าใช้จ่ายอื่น	863.48
รายจ่ายรวม	102,455.55
<u>ด้านกำไร</u>	
กำไรขั้นต้น	11,472.99
กำไรจากการดำเนินงาน	3,705.39
กำไรก่อนผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยน	3,244.50
กำไรสุทธิ	3,270.96
มูลค่ากำไรทางเศรษฐศาสตร์ (EP)	(1,497.26)

ซึ่งผลกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน ฯ จำนวน 26.46 ล้านบาท

สถานการณ์การจำหน่ายไฟฟ้า

สถานการณ์	ปี 2556 (ม.ค.- มี.ค.)	ปี 2557 (ม.ค.- มี.ค.)	จำนวน เพิ่ม - ลด	คิดเป็น ร้อยละ
1. การจำหน่ายไฟฟ้ารวม (ล้านหน่วย)	27,343.40	26,940.11	(403.29)	(1.47)
2. รายได้ค่าไฟฟ้ารวม (ล้านบาท)	102,129.78	102,492.17	362.40	0.35
3. หน่วยรับซื้อ (กฟผ.,พพ.) (ล้านหน่วย)	28,715.42	28,232.71	(482.71)	(1.68)
4. จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ารวม (ราย)	16,761,560	17,293,128	531,568	3.17

บุคลากร

ระดับตำแหน่ง	ปี 2556 (ม.ค.- มี.ค.)	ปี 2557 (ม.ค.- มี.ค.)	จำนวน เพิ่ม - ลด	คิดเป็น ร้อยละ
ผู้บริหาร	6,941	7,220	279	4.01
นักวิชาการ	4,252	4,235	(17)	(0.40)
พนักงานวิชาชีพ	16,832	16,321	(511)	(3.03)
เสมียนพนักงาน	59	28	(31)	(52.54)
รวมทั้งสิ้น	28,084	27,804	(280)	(1.00)

สภาพแวดล้อมภายนอก

1. สถานการณ์เศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจไทยในช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2557 หดตัวร้อยละ 0.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออก เศรษฐกิจหดตัวร้อยละ 2.1 เทียบกับไตรมาสก่อนหน้า

	ปี 2555	ปี 2556			2557	
	ทั้งปี	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	ประมาณการทั้งปี
GDP	6.5	2.7	0.6	2.9	-0.6	1.5 - 2.5

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สรุปปัจจัยสำคัญสนับสนุนการขยายตัวเศรษฐกิจ รายละเอียดเป็นดังนี้

ด้านการผลิต

ภาค	อัตราเพิ่ม-ลด (ร้อยละ)	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1 /2557
ภาคเกษตรกรรม - หมวดพืชผล	1.5	ชะลอลงจากไตรมาสที่แล้วที่ขยายตัวร้อยละ 3.8 โดยผลผลิตพืชผลที่สำคัญ เช่น ข้าวเปลือก สับปะรดและปาล์มน้ำมันผลผลิตลดลง เนื่องจากสภาพภูมิอากาศไม่เอื้ออำนวย ในขณะที่ผลผลิตข้าวโพด ยางพาราและอ้อยยังคงขยายตัวต่อเนื่อง
- หมวดปศุสัตว์	1.6	ต่ำกว่าไตรมาสที่แล้วที่ขยายตัวร้อยละ 2.1 เป็นผลจากผลผลิตโค สุกร ไก่ และผลิตภัณฑ์นมขยายตัวชะลอ
- หมวดประมง	- 2.4	จากที่ติดลบร้อยละ 5.2 ในไตรมาสที่แล้ว เนื่องจากปัญหาโรคระบาด EMS (Early Mortality Syndrome) ในกุ้งเริ่มทุเลาลง และผลผลิตปลาที่เพิ่มขึ้น
- ราคาสินค้าเกษตร	0.7	ขยายตัวเพียงเล็กน้อย จากร้อยละ 0.2 ในไตรมาสที่แล้ว เนื่องจากราคาพืชผลลดลง ขณะที่ราคาสินค้าหมวดปศุสัตว์และประมงขยายตัวสูงขึ้น

ด้านการผลิต

ภาค	อัตราเพิ่ม-ลด (ร้อยละ)	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1 /2557
ภาคนอกเกษตร - สาขาอุตสาหกรรม	- 2.7	เป็นผลมาจากความต้องการภายในประเทศลดลง แม้ว่าการส่งออกจะเริ่มปรับตัวดีขึ้น
- ไฟฟ้า	- 3.4	ชะลอลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่แล้ว ตามปริมาณการใช้ไฟฟ้าที่ลดลงทุกประเภท
- ประปา	0.8	ชะลอลงจากไตรมาสที่แล้ว
- โรงแยกก๊าซ	1.1	ชะลอตัวลงจากไตรมาสที่แล้ว
- คมนาคมและขนส่ง	3.7	ชะลอตัวลงจากไตรมาสที่แล้ว
- โรงแรมและ ภัตตาคาร	3.1	ชะลอตัวลงจากไตรมาสที่แล้ว โดยได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวลดลงเกือบทุกภูมิภาค โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออก

ด้านการใช้จ่าย

ภาครัฐ	อัตราเพิ่ม-ลด (ร้อยละ)	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1 /2557
- รายจ่ายเพื่อการ อุปโภคบริโภคของ ครัวเรือน	- 3.0	ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับที่หดตัวร้อยละ 4.1 ในไตรมาสที่แล้ว ปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการใช้จ่าย อาทิ อัตราการว่างงานและอัตราเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รายได้เกษตรกรลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่แล้วจากราคาพืชผลสำคัญที่ลดลง ส่งผลกระทบต่ออำนาจซื้อของประชาชน ประกอบกับสถานการณ์ความไม่สงบด้านการเมืองส่งผลต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ได้เพิ่มความระมัดระวังในการใช้จ่าย รวมทั้งนโยบายคืนภาษีรถยนต์คันแรกที่ได้ทยอยหมดลง ส่งผลให้การใช้จ่ายในกลุ่มสินค้าคงทนประเภทยานยนต์ลดลงต่อเนื่องสามไตรมาส

ภาครัฐ	อัตราเพิ่ม-ลด (ร้อยละ)	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1 /2557
- รายจ่ายเพื่อการ อุปโภคของรัฐบาล	5.6	โดยรวมในราคาประจำปีมีมูลค่า 392,241 ล้านบาท ประกอบด้วย ค่าตอบแทนแรงงาน 286,586 ล้านบาท และรายจ่ายค่าซื้อสินค้าและบริการสุทธิ 105,655 ล้านบาท ซึ่งในปีงบประมาณ 2557 รัฐบาลได้อนุมัติวงเงินงบประมาณรายจ่ายเป็นจำนวนเงิน 2,525,000 ล้านบาท

ด้านการลงทุน

ภาครัฐ/เอกชน	อัตราเพิ่ม-ลด (ร้อยละ)	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1 /2557
- การลงทุนภาครัฐ	- 19.3	หดตัวต่อเนื่องจากไตรมาสที่แล้วที่หดตัวร้อยละ 4.7
- การก่อสร้างภาครัฐ	- 17.1	เป็นผลมาจากการเบิกจ่ายงบลงทุนลดลง โดยการก่อสร้างของรัฐบาลปรับตัวดีขึ้นร้อยละ 0.6 จากที่หดตัวที่ร้อยละ 10.7 ในไตรมาสที่แล้ว ในขณะที่การก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจหดตัวต่อเนื่องร้อยละ 39.5 จากไตรมาสที่แล้วที่หดตัวร้อยละ 15.2 เนื่องจากในไตรมาสนี้ยังไม่มีการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่
- การลงทุนเอกชน	- 7.3	ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่แล้วที่หดตัวร้อยละ 13.2
- การก่อสร้างเอกชน	- 7.8	หดตัวต่อเนื่องจากไตรมาสที่แล้วที่หดตัวร้อยละ 4.6 เนื่องจากความเชื่อมั่นผู้บริโภคลดลง ประกอบกับภาระหนี้ครัวเรือนที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้กำลังซื้อยังไม่ฟื้นตัวเท่าที่ควร

ด้านต่างประเทศ

ภาค	อัตราเพิ่ม-ลด (ร้อยละ)	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1 /2557
- การส่งออก	- 0.8	ปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อยจากไตรมาสก่อนที่หดตัวร้อยละ 1.0 โดยสินค้าเกษตรขยายตัวจากการส่งออกข้าว เนื่องจากราคาข้าวไทยในตลาดโลกลดลงจนอยู่ในระดับใกล้เคียงกับประเทศผู้ส่งออกรายอื่นทำให้สามารถแข่งขันได้มากขึ้น รวมทั้งการส่งออกมันสำปะหลังยังคงมีการขยายตัวในระดับสูงจากไตรมาสที่แล้ว ตามอุปสงค์จากจีนที่มีความต้องการนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตเอทานอล อย่างไรก็ตามการส่งออกกุ้งยังคงหดตัวต่อเนื่องจากปัญหาทางด้านอุปทาน สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญบางรายการยังคงขยายตัวได้ อาทิ แผงวงจรรวมและชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้าและสินค้าในกลุ่มยานพาหนะ อย่างไรก็ตามการส่งออกสินค้ากลุ่มโลหะและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมหดตัวจากปัจจัยฐานสูงและการปิดซ่อมบำรุงโรงกลั่นตามลำดับ
- การนำเข้า	- 12.0	ลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่แล้วที่หดตัวร้อยละ 5.3 เป็นผลมาจากการนำเข้าสินค้ารายการสำคัญปรับตัวลดลง โดยสินค้าอุปโภคบริโภค อาทิ อาหาร เครื่องดื่มและผลิตภัณฑ์นม และเครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนลดลงตามภาวะการบริโภค การนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางรวมทั้งน้ำมันดิบลดลงตามภาวะการผลิตและการปิดซ่อมบำรุงโรงกลั่นตามลำดับ ขณะที่การนำเข้าสินค้าทุนหดตัวตามการลงทุนด้านเครื่องมือเครื่องจักรที่ลดลง
- ดุลบัญชี เดินสะพัด	เกินดุล	เกินดุล 8,226 ล้านดอลลาร์ สรอ. (หรือเท่ากับ 267,929 ล้านบาท) ซึ่งเป็นผลมาจากการเกินดุลการค้า 6,519 ล้านดอลลาร์ สรอ. และการเกินดุลบริการรายได้ ปฐมภูมิและรายได้ทุติยภูมิ 1,707 ล้านดอลลาร์ สรอ.
- เงินทุนสำรอง ระหว่างประเทศ	ณ มี.ค. 2557	เท่ากับ 167.45 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เท่ากับมูลค่าการนำเข้า 10.2 เดือน

ด้านการเงิน

ภาค	สถานภาพ	รายละเอียด
- ฐานะการคลัง	ณ มี.ค. 2557	ในไตรมาสที่ 2 ของปีงบประมาณ 2557 รัฐบาลขาดดุลการคลังตามระบบกระแสเงินสดจำนวน 111,065.4 ล้านบาท เป็นการขาดดุลงบประมาณ จำนวน 125,648.7 ล้านบาท การขาดดุลเงินนอกงบประมาณ จำนวน 52,282.7 ล้านบาท ทั้งนี้รัฐบาลได้มีการกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลจำนวน 66,866 ล้านบาท ส่งผลให้ฐานะเงินคงคลัง ณ สิ้นงวด มีจำนวน 213,667 ล้านบาท
- หนี้สาธารณะคงค้าง	ณ มี.ค. 2557	มีจำนวน 5,550,390.87 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 46.07 ของ GDP โดยเป็นหนี้ของรัฐบาล 3,919,398.28 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน 1,091,894.91 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) 532,183.47 ล้านบาท
- อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	ณ มี.ค. 2557	อยู่ที่ร้อยละ 2.0 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อนหน้า
- อัตราดอกเบี้ยนโยบาย	ณ มี.ค. 2557	คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) มีมติให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงจากร้อยละ 2.25 ต่อปี เป็นร้อยละ 2.00 ต่อปี เนื่องจากประเมินว่าเศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงสูงขึ้น ประกอบกับสถานการณ์ทางการเมืองที่ยังคงมีความไม่แน่นอนอาจส่งผลให้การเติบโตของเศรษฐกิจต่ำกว่าที่คาดการณ์ ในขณะที่ประเทศอุตสาหกรรมหลัก เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรปและญี่ปุ่น ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับเดิม ยกเว้นเวียดนามที่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยทั้ง Refinancing Rate และ Discount Rate ลงร้อยละ 0.50 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศที่อยู่ในภาวะชะลอตัว ล่าสุดในเดือนเมษายน 2557 กนง. ประกาศคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 2.00 ต่อปี และจะติดตามสถานการณ์เศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด เพื่อดำเนินนโยบายการเงินที่เหมาะสมต่อไป

ด้านการเงิน

ภาค	สถานภาพ	รายละเอียด
- อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	ณ มี.ค. 2557	โดย ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2557 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 4 แห่ง ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางและสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐปรับตัวลดลงจากร้อยละ 2.23 2.37 และ 2.60 ต่อปี ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นร้อยละ 1.75 2.02 และ 2.49 ต่อปี ตามลำดับ เช่นเดียวกับอัตราดอกเบี้ย MLR เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 4 แห่ง ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางปรับตัวลดลงจากร้อยละ 6.85 และ 7.25 ในไตรมาสที่แล้ว เป็นร้อยละ 6.75 และ 7.17 ต่อปี ตามลำดับ ล่าสุดในเดือนเมษายน 2557 ธนาคารพาณิชย์ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนลงอีกเล็กน้อย แต่ยังคงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR ไว้ในระดับเดียวกันกับเดือนมีนาคม 2557
- อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาท	ณ มี.ค. 2557	ค่าเงินบาทเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. เคลื่อนไหวในทิศทางที่แข็งค่าขึ้นตั้งแต่ต้นปี 2557 แต่เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า ค่าเงินบาทยังคงอ่อนค่า โดยอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสแรกเฉลี่ยอยู่ที่ 32.67 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. เทียบกับ 31.69 และ 29.81 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้าและช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามลำดับ ทั้งนี้ปัจจัยที่ส่งผลให้เงินบาทแข็งค่าขึ้นประกอบด้วย (1) เงินดอลลาร์สหรัฐ ๕ อ่อนค่าลงตามการขยายตัวของเศรษฐกิจสหรัฐ ๕ ที่ต่ำกว่าคาดการณ์ (2) สถานการณ์การเมืองในประเทศผ่อนคลายความรุนแรงลง (3) ความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศเกิดใหม่และการปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจเอเชีย และ (4) มีความชัดเจนในทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐ ๕ ว่าจะยังอยู่ในระดับต่ำต่อไป อย่างไรก็ตามในภาพรวมค่าเงินบาทในไตรมาสแรกของปี 2557 อ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า ร้อยละ 3.08 ในเดือนเมษายน 2557 เงินบาทแข็งค่าอย่างต่อเนื่อง โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 32.32 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.

2. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2557

เศรษฐกิจไทยในปี 2557 มีแนวโน้มเติบโตในเกณฑ์ต่ำ เนื่องจากการหดตัวของภาวะเศรษฐกิจในไตรมาสแรกและข้อจำกัดในการฟื้นตัวของอุปสงค์ในประเทศในช่วงครึ่งปีหลัง โดยเฉพาะการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนซึ่งได้รับผลกระทบจากความวิตกกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศและการชะลอตัวอย่างต่อเนื่องของฐานรายได้และภาวะเศรษฐกิจในภาพรวม ในขณะที่การจัดตั้งรัฐบาลมีแนวโน้มล่าช้ากว่าที่คาดการณ์และทำให้การเบิกจ่ายภาครัฐและการขับเคลื่อนมาตรการเศรษฐกิจที่สำคัญๆ มีข้อจำกัดมากขึ้น นอกจากนี้ความล่าช้าในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่ยังกระจุกตัวอยู่ในประเทศสำคัญๆ ในไตรมาสแรกมีแนวโน้มที่จะทำให้แรงขับเคลื่อนจากภาคการส่งออกอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้

ปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

1. การฟื้นตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก ซึ่งมีแนวโน้มชัดเจนและขยายตัวเป็นวงกว้างมากขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี ในไตรมาสแรกของปี 2557 แม้ว่าการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกในไตรมาสแรกจะเป็นไปอย่างช้าๆ และยังกระจุกตัวอยู่ในประเทศที่สำคัญๆ ก็ตาม แต่เริ่มส่งผลให้การส่งออกของไทยเริ่มปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากการฟื้นตัวของมูลค่าการส่งออกในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ เช่น ยานยนต์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า ที่เริ่มกลับมาขยายตัว รวมทั้งการขยายตัว รวมทั้งการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐ ฯ และญี่ปุ่น ดังนั้น การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มชัดเจนและกระจายตัวมากขึ้นในช่วงครึ่งปีหลัง คาดว่าน่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การส่งออกเริ่มขยายตัวชัดเจนมากขึ้น

2. แรงกดดันด้านราคาน้ำมันและเงินเฟ้อยังมีแนวโน้มที่จะอยู่ในเกณฑ์ต่ำและเอื้ออำนวยต่อการดำเนินนโยบายการเงินเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องตามแนวโน้มราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ยังอ่อนตัวและการฟื้นตัวอย่างช้าๆ ของอุปสงค์ภายในประเทศ

ปัจจัยเสี่ยงและข้อจำกัด

1. ราคาสินค้าส่งออกในตลาดโลกยังคงอยู่ในภาวะอ่อนตัว ซึ่งเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของรายได้จากการส่งออกสินค้าเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งราคาส่งออกข้าวและยางพาราที่ยังลดลงร้อยละ 27.0 และ ร้อยละ 24.3 ในไตรมาสแรกตามลำดับ เนื่องจากปริมาณผลผลิตและสต็อกในประเทศที่สำคัญๆ ยังอยู่ในเกณฑ์สูง ในขณะที่เศรษฐกิจจีนและภูมิภาคเอเชียในภาพรวมซึ่งเป็นผู้นำสำคัญๆ ทำให้ดัชนีราคาส่งออกของไทยในไตรมาสแรกปรับตัวลดลงร้อยละ 1.6 และมีแนวโน้มที่จะทำให้ราคาส่งออกทั้งปีลดลงอย่างต่อเนื่องและเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของมูลค่าและรายได้จากการส่งออกในภาพรวม

2. แรงขับเคลื่อนจากการใช้จ่ายภาครัฐมีข้อจำกัดมากขึ้นตามการจัดตั้งรัฐบาลมีแนวโน้มล่าช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้ ซึ่งทำให้การเบิกจ่ายจากงบประมาณประจำปี 2557 มีแนวโน้มต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้และส่งผลกระทบต่อกระบวนการจัดทำงานงบประมาณประจำปี 2558 ให้ล่าช้าออกไป นอกจากนั้นการจัดเก็บรายได้ที่มีแนวโน้มต่ำกว่าเป้าหมายในปี 2557 ยังเป็นปัจจัยเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อกรอบวงเงินงบประมาณประจำปี 2558 และการเบิกจ่ายงบประมาณในไตรมาสสุดท้ายของปีปฏิทิน 2557

3. การฟื้นตัวของการใช้จ่ายภาคครัวเรือน มีข้อจำกัดจาก (1) ความยืดเยื้อของสถานการณ์ทางการเมืองและการชะลอตัวของเศรษฐกิจในภาพรวมอย่างต่อเนื่องนับจากไตรมาสแรกของปี 2556 ส่งผลให้ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นระดับ 58.7 ในเดือนมีนาคม ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 12 ปี ดังนั้น เงื่อนไขทางการเมืองซึ่งยังคงมีความไม่แน่นอนอยู่สูง มีแนวโน้มที่จะทำให้ความเชื่อมั่นผู้บริโภคและการใช้จ่ายภาคครัวเรือนฟื้นตัวล่าช้ากว่าการคาดการณ์ (2) ฐานการขยายตัวที่สูงกว่าปกติของปริมาณการจำหน่ายรถยนต์ในครึ่งแรกของปี 2556 ยังเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าปริมาณการจำหน่ายรถยนต์นั่งในไตรมาสที่สองจะลดลงประมาณร้อยละ 40 - 50 ต่อเนื่องจากการหดตัวร้อยละ 58.2 ในไตรมาสแรก (3) ราคาสินค้าเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ยางพาราและข้าวโพด ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าปีที่ผ่านมาตามแนวโน้มราคาในตลาดโลก ซึ่งเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของรายได้เกษตรกร และ (4) สถาบันการเงินยังมีความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่ออย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะภายใต้เงื่อนไขการหดตัวของเศรษฐกิจในไตรมาสแรกและการขยายตัวทั้งปีที่ต่ำกว่าการคาดการณ์

4. การลงทุนภาคเอกชน มีข้อจำกัดของการขยายตัวจาก (1) อัตราการใช้กำลังการผลิตในไตรมาสแรกที่ยังลดลงต่อเนื่องและอยู่ในระดับต่ำเพียงร้อยละ 61.8 (2) การลดลงของการขอรับการส่งเสริมและการอนุมัติการลงทุนในช่วงครึ่งหลังของปี 2556 และไตรมาสแรกของปี 2557 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการรอความชัดเจนของนโยบายส่งเสริมการลงทุนและความล่าช้าของการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (3) แม้ว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนชุดใหม่ เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2557 ก็ตาม แต่โครงการที่ได้รับอนุมัติในช่วงที่เหลือของปีจะต้องดำเนินการก่อสร้างและสามารถใช้จ่ายเม็ดเงินลงทุนจะเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ และ (4) สถานการณ์ความไม่แน่นอนทางการเมืองและการชะลอตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจในเดือนมีนาคมอยู่ที่ 49.4 อยู่ต่ำกว่าระดับ 50 ต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 9 และยังไม่มีสัญญาณการฟื้นตัวที่ชัดเจน

5. จำนวนนักท่องเที่ยวในปี 2557 มีแนวโน้มขยายตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม เนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศและการออกกฎหมายควบคุมคุณภาพนักท่องเที่ยวของจีนส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ โดยในไตรมาสแรกของปีมีจำนวนทั้งสิ้น 6.6 ล้านคน ปรับตัวลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 5.8 และมี

แนวโน้มที่จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวในครึ่งปีแรกหดตัวเทียบกับสมมติฐานการไม่ขยายตัวในการประมาณครั้งที่ผ่านมา และแม้ว่าการยกเลิกพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินและเทศกาลสงกรานต์จะส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวในเดือนเมษายนจะเริ่มปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น (หดตัวช้าลงเป็นร้อยละ 1.7) แต่การขยายตัวของนักท่องเที่ยวในช่วงที่เหลือของปียังคงมีความอ่อนไหวต่อสถานการณ์ความรุนแรงทางการเมืองในประเทศ

ประเด็นการบริหารเศรษฐกิจในปี 2557

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2557 ควรให้ความสำคัญกับการเร่งรัดการส่งออกให้มีความสามารถขยายตัวได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มรายได้จากตลาดหลักและตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ รวมทั้งการส่งเสริมการค้าชายแดนและการค้าในภูมิภาค ควบคู่ไปกับการฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการสร้างเชื่อมั่นและกระตุ้นการท่องเที่ยวมากขึ้น ในขณะเดียวกันก็ต้องเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2557 ทั้งรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุน และเตรียมความพร้อมของกระบวนการงบประมาณปี 2558 นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องการดำเนินนโยบายการเงินที่เอื้ออำนวยต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง การสร้างเชื่อมั่นโดยใช้ยุทธศาสตร์การสื่อสารและการให้ข้อมูลที่ถูกต้องและทันต่อเหตุการณ์ พร้อมทั้งการเตรียมมาตรการรองรับผู้ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวทางเศรษฐกิจ

3. เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่ 1 ของปี 2557

สรุปเศรษฐกิจสำคัญ ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เศรษฐกิจ	ไตรมาสที่ 1 /2557
สหรัฐอเมริกา	ขยายตัวร้อยละ 0.1 ชะลอลงจากร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากการหดตัวของการส่งออกสุทธิและการลงทุนภาคเอกชน โดยเฉพาะการลงทุนภาคที่อยู่อาศัยซึ่งชะลอลงมาก เนื่องจากสภาพอากาศที่หนาวเย็นกว่าปกติและการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย อย่างไรก็ตาม การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจในไตรมาสนี้ ซึ่งสอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องของการจ้างงาน โดยเฉพาะการจ้างงานนอกภาคเกษตรที่เพิ่มขึ้นใกล้เคียงกับระดับก่อนเกิดวิกฤตในปี 2551 ในขณะที่อัตราการว่างงานลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นร้อยละ 6.7 นอกจากนี้ การใช้จ่ายของรัฐบาลกลางขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส แสดงให้เห็นถึงการลดลงของข้อจำกัดด้านการคลัง

เศรษฐกิจ	ไตรมาสที่ 1 /2557
กลุ่มประเทศ ยูโรโซน	ขยายตัวร้อยละ 0.2 เป็นการขยายตัวติดต่อกัน 4 ไตรมาส โดยมีปัจจัยสนับสนุนหลักจากการส่งออกสุทธิ ในขณะที่ภาคการผลิตยังคงฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่ง โดยค่าเฉลี่ยดัชนี PMI รวมในไตรมาสแรกอยู่ที่ 53.1 เพิ่มขึ้นจาก 51.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการเพิ่มขึ้นทั้งในภาคบริการและภาคอุตสาหกรรม ส่วนการบริโภคภายในประเทศยังคงปรับตัวดีขึ้นอย่างช้า ๆ เห็นได้จากยอดค้าปลีกที่ขยายตัวดีและสอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค ซึ่งปรับตัวเข้าสู่ระดับสูงสุดในรอบเกือบ 7 ปี ในเดือนมีนาคม อย่างไรก็ตาม อัตราการว่างงานทรงตัวระดับสูงร้อยละ 11.9 ต่อเนื่องกัน 5 เดือน ในขณะที่แรงกดดันจากภาวะเงินฝืด ยังอยู่ในเกณฑ์สูง โดยอัตราเงินเฟ้อในไตรมาสแรกเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.6 ต่ำกว่าร้อยละ 1.0 ติดต่อกัน 2 ไตรมาส ส่งผลให้ธนาคารกลางยุโรปยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายอย่างต่อเนื่อง โดยมีมติคงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ร้อยละ 0.25 เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2557
ญี่ปุ่น	ยังคงมีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการเร่งการใช้จ่ายก่อนการเพิ่มอัตราภาษีการบริโภคที่จะมีผลบังคับใช้ในเดือนเมษายน 2557 และการปรับตัวดีขึ้นของภาคอุตสาหกรรม ซึ่งดัชนี PMI เพิ่มขึ้นเป็นระดับ 55.3 สอดคล้องกับการปรับตัวขึ้นของการจ้างงาน ซึ่งส่งผลให้อัตราการว่างงานลดลงเป็นร้อยละ 3.6 ต่ำสุดในรอบ 6 ปี อย่างไรก็ตามการส่งออกยังอยู่ในภาวะชะลอตัว ในขณะที่การนำเข้าขยายตัวเร่งขึ้นจากการนำเข้าพลังงานเพื่อชดเชยอุปทานที่ขาดหายไป ส่งผลให้ดุลการค้ายังขาดดุล สำหรับอัตราเงินเฟ้อเร่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีค่าเฉลี่ยในไตรมาสแรกอยู่ที่ร้อยละ 1.5 เนื่องจากธนาคารกลางญี่ปุ่นยังคงดำเนินมาตรการทางการเงินเพื่อเพิ่มปริมาณเงินอย่างต่อเนื่อง
จีน	ขยายตัวร้อยละ 7.4 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 7.8 ในไตรมาสที่แล้ว ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจเพื่อสร้างสมดุล ทำให้การลงทุนเพื่อการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างชะลอตัวลง ทั้งนี้การผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 8.7 ชะลอลงอย่างชัดเจนจากการขยายตัวร้อยละ 10.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่การส่งออกหดตัว อย่างไรก็ตามมูลค่าการนำเข้ายังคงเพิ่มขึ้นส่งผลให้ดุลการค้าในเดือนกุมภาพันธ์ ขาดดุลเป็นครั้งแรกนับจากมีนาคม 2556 เมื่อรวมกับมาตรการขยายกรอบการซื้อขายเงินหยวนและการเข้าซื้อเงินดอลลาร์ในตลาดการเงินของธนาคารกลางทำให้เงินหยวนอ่อนค่าลง อย่างไรก็ตามอัตราเงินเฟ้อยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำร้อยละ 2.3 สอดคล้องกับการชะลอตัวทางเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจ	ไตรมาสที่ 1 /2557
เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่	ประเทศเกาหลีใต้และไต้หวันขยายตัวเร่งขึ้นตามการขยายตัวของการบริโภค ในขณะที่เศรษฐกิจของสิงคโปร์ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า โดยเศรษฐกิจเกาหลีใต้ขยายตัวร้อยละ 3.9 เร่งตัวขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 3.7 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของการใช้จ่ายภาคครัวเรือนและการส่งออก ในขณะที่การสะสมทุนและการนำเข้าชะลอลง ส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุล สำหรับเศรษฐกิจไต้หวันขยายตัวร้อยละ 3.0 โดยมีแรงขับเคลื่อนหลักมาจากการขยายตัวของการบริโภคในประเทศ ในขณะที่เศรษฐกิจสิงคโปร์ขยายตัวร้อยละ 5.1 ชะลอลงเล็กน้อยจากร้อยละ 5.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลจากการชะลอตัวของภาคบริการ โดยเฉพาะการค้าส่งค้าปลีก ภาคการเงินและการประกันภัย ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมและภาคก่อสร้างยังคงขยายตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อน
เศรษฐกิจภูมิภาคอาเซียน	เศรษฐกิจอินโดนีเซีย เวียดนามและมาเลเซียขยายตัวร้อยละ 5.2 5.0 และร้อยละ 6.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.7 6.0 และ 5.1 ในไตรมาสก่อนหน้าตามลำดับ การชะลอตัวของเศรษฐกิจอินโดนีเซียมีสาเหตุสำคัญมาจากการหดตัวของภาคการส่งออกร้อยละ 0.8 ในขณะที่ค่าเงินรูเปียห์เริ่มมีเสถียรภาพดีขึ้นและอัตราเงินเฟ้อชะลอลง เช่นเดียวกับเศรษฐกิจเวียดนามที่ชะลอลงตามอุปสงค์ภายในประเทศที่อ่อนแอ สอดคล้องกับการขยายตัวของสินเชื่อที่ยังอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม การแก้ไขปัญหาสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ในภาคธนาคารมีความคืบหน้าไปมาก ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับภาคธุรกิจ นอกจากนี้มูลค่าการส่งออกยังขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 14.1 ในขณะที่เศรษฐกิจมาเลเซียยังขยายตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีแรงขับเคลื่อนหลักจากการบริโภคภาคเอกชนและการลงทุนภาคเอกชน รวมทั้งภาคการส่งออกที่ขยายตัวได้ดีร้อยละ 7.9 ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐ ฯ และยุโรป ในขณะที่เงินเฟ้อเฉลี่ยยังสูงขึ้นจากไตรมาสก่อนตามการเพิ่มขึ้นของต้นทุนปัจจัยการผลิตภายในประเทศ เช่นเดียวกับเศรษฐกิจฟิลิปปินส์ที่ยังขยายตัวดี สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของเงินส่งกลับของแรงงานที่ทำงานอยู่ในต่างประเทศร้อยละ 5.8 ในช่วงเดือนมกราคมถึงกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวของการบริโภคภาคครัวเรือน

4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2557

การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกในช่วงที่เหลือของปี 2557 มีแนวโน้มที่จะมีความชัดเจน และกระจายตัวมากขึ้นนำไปโดยการขยายตัวเร่งขึ้นของเศรษฐกิจสหรัฐ ฯ แม้ว่าจะได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศที่หนาวเย็นในไตรมาสแรก ขณะที่แนวโน้มการฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่งมากขึ้นของเศรษฐกิจยูโรโซน ซึ่งเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการเงินปรับตัวดีขึ้นตามความคืบหน้าของมาตรการปฏิรูปเศรษฐกิจญี่ปุ่น ซึ่งได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายปริมาณเงินในช่วงที่ผ่านมา แม้ว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากปีก่อนหน้าเนื่องจากการปรับเพิ่มภาษีการบริโภคก็ตาม เศรษฐกิจจีนได้รับแรงสนับสนุนจากการดำเนินมาตรการขยายการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน จากปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ข้างต้นคาดว่า การขยายตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลกจะเร่งขึ้นในครึ่งปีหลัง ซึ่งจะเอื้ออำนวยต่อการฟื้นตัวของการส่งออกและเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเอเชียให้มีความชัดเจนมากขึ้น อย่างไรก็ตามความล่าช้าในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่ยังจำกัดอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วในไตรมาสแรก ตลอดจนการดำเนินนโยบายเพื่อสร้างความสมดุลทางเศรษฐกิจในจีนส่งผลให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในปี 2557 ขยายตัวต่ำกว่าประมาณการครั้งที่ผ่านมา โดยคาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 3.4 และร้อยละ 4.2 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 3.0 และร้อยละ 3.0 ในปี 2556 และเทียบกับร้อยละ 3.6 และร้อยละ 4.4 ตามลำดับ ในการประมาณการครั้งก่อน

เศรษฐกิจสหรัฐ ฯ ในปี 2557 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.9 ในปี 2556 ตามแนวโน้มการฟื้นตัวและการขยายตัวอย่างแข็งแกร่งของอุปสงค์ภาคเอกชน ซึ่งได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการจ้างงานที่ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง และทำให้อัตราการว่างงานลดลงมาอยู่ที่ระดับต่ำสุดนับตั้งแต่วิกฤตเศรษฐกิจในปี 2551 การปรับตัวขึ้นของราคาหลักทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ควบคู่กับการลดลงของภาระในการชำระหนี้ทำให้งบดุลภาคครัวเรือนปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งแนวโน้มการดำเนินนโยบายการเงินอย่างผ่อนคลายเป็นจนถึงสิ้นปี 2557 นอกจากนี้ การบรรลุข้อตกลงร่วมด้านงบประมาณและการขยายเพดานหนี้สาธารณะจนถึงเดือนมีนาคม 2558 ทำให้ข้อจำกัดการขยายตัวที่เกิดจากการลดลงการขาดดุลทางการคลังผ่อนคลายเป็น

เศรษฐกิจยูโรโซน ในปี 2557 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.0 ปรับตัวดีขึ้นจากการหดตัวร้อยละ 0.5 ในปี 2556 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการดำเนินนโยบายการเงินผ่อนคลายเป็นอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา การขยายตัวของการส่งออกที่ได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและการเพิ่มขึ้นอย่างล่าช้าของค่าแรงที่แท้จริงในช่วงหลังวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจซึ่งทำให้ขีดความสามารถในการแข่งขันทางด้านราคาปรับตัวดีขึ้น ในขณะที่ความคืบหน้าของการปฏิรูปเศรษฐกิจและการคลังทำให้ความเชื่อมั่นภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ

ปรับตัวดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ความเชื่อมั่นภาคครัวเรือนและบรรยากาศทางธุรกิจครัวเรือนยังมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบวิกฤตการณ์ในยูเครน

เศรษฐกิจญี่ปุ่น คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.2 ชะลอตัวลงเล็กน้อยจากการขยายตัวร้อยละ 1.5 ในปี 2556 เนื่องจากการขึ้นอัตราภาษีการบริโภค ซึ่งคาดว่าจะทำให้การบริโภคภาคเอกชนเริ่มชะลอลง สอดคล้องกับการปรับตัวลดลงของดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค รวมทั้งผลจากการลดลงของแรงส่งจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม การอ่อนค่าของเงินเยนและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐ ฯ และยุโรปโชนคาดว่าจะเป็ปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวของการผลิตและการส่งออกสินค้าและบริการ

เศรษฐกิจจีน ในปี 2557 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.4 ชะลอลงจากร้อยละ 7.7 ในปี ก่อน เนื่องจากการดำเนินนโยบายปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่อสร้างสมดุลและการสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเงิน ส่งผลให้การลงทุนและเศรษฐกิจในภาพรวมชะลอตัวลง ไตรมาสแรก อย่างไรก็ตาม การชะลอตัวทางเศรษฐกิจทำให้รัฐบาลจีนประกาศใช้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในเดือนมีนาคม โดยเฉพาะการเร่งลงทุนในโครงการระบบขนส่งทางรางตามเขตชนบท การลงทุนก่อสร้างบ้านราคาถูกให้แก่ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและการขยายตัวมาตรการผ่อนคลายทางภาษีที่ให้แก่ธุรกิจขนาดเล็กออกไปจนถึงสิ้นปี 2559 เพื่อรักษาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและรองรับการจ้างงาน นอกจากนี้เมื่อรวมกับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและการอ่อนค่าของเงินหยวน คาดว่าจะส่งผลให้การส่งออกปรับตัวดีขึ้นและเป็นปัจจัยสนับสนุนให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจทั้งปีอยู่ในระดับใกล้เคียงกับเป้าหมาย

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) มีแนวโน้มดีขึ้น โดยคาดว่าจะในปี 2557 เศรษฐกิจฮ่องกง เกาหลีใต้และไต้หวันจะขยายตัวร้อยละ 3.7 3.6 และ 3.1 ตามลำดับ เ่งขึ้นจากร้อยละ 2.5 2.3 และร้อยละ 2.1 ในปี 2556 ตามลำดับ เนื่องจากการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศที่ยังมีแนวโน้มขยายตัวดีและการส่งออกที่ปรับตัวดีขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาและจีน ในขณะที่เศรษฐกิจสิงคโปร์มีแนวโน้มชะลอลงในปี 2557 โดยคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.8 ชะลอจากร้อยละ 4.1 ในปีก่อน ตามการชะลอตัวของภาคบริการ

เศรษฐกิจภูมิภาคอาเซียน ในปี 2557 เศรษฐกิจอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์มีแนวโน้มที่จะชะลอตัว ขณะที่เศรษฐกิจมาเลเซียและเวียดนามจะขยายตัวดีขึ้น โดยคาดว่าเศรษฐกิจอินโดนีเซียในปี 2557 จะขยายตัวร้อยละ 5.4 ชะลอลงจากร้อยละ 5.8 ในปี 2556 ตามการชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยและแนวโน้มการเร่งขึ้นของอัตราดอกเบี้ยและแนวโน้มการเร่งขึ้นของอัตราเงินเฟ้อเนื่องจากรัฐบาลยกเลิกการอุดหนุนราคาน้ำมันภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจอินโดนีเซียมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี ซึ่งนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาลชุดใหม่จะมีความชัดเจนมากขึ้นและจะช่วยสนับสนุนการขยายตัวของความเชื่อมั่นและบรรยากาศทางเศรษฐกิจ ในขณะที่การ

ส่งออกมีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าและการอ่อนค่าของเงินรูเปย์ห์ เศรษฐกิจฟิลิปปินส์คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.5 ชะลอลงจากร้อยละ 7.2 ในปี 2556 อย่างไรก็ดีคาดว่าจะการบริโภคภาคเอกชนยังคงเป็นแรงสนับสนุนเศรษฐกิจตามแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของเงินส่งกลับของแรงงานในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เศรษฐกิจเวียดนามคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.5 ปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 5.4 ในปี 2556 ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความคืบหน้าของมาตรการภาครัฐในการแก้ไขปัญหาสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ในภาคธนาคาร ซึ่งจะสร้างความเชื่อมั่นให้กับภาคธุรกิจ รวมทั้งภาคการส่งออกที่ขยายตัวดีขึ้นจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐ ฯ และยุโรปโซน ส่วนเศรษฐกิจมาเลเซียคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.7 ในปี 2556 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการส่งออกที่ปรับตัวดีขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก

ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2557

	ข้อมูลจริง		ประมาณการเมื่อ	
	ปี 2555	ปี 2556	17 ก.พ. 57	19 พ.ค. 57
GDP (ณ ราคาประจำปี : พันล้านบาท)	11,375	11,897	12,599	12,424
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	167,501	174,319	183,638	181,077
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	366	385	388	382
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ.ต่อคนต่อปี)	5,389	5,647	5,650	5,572
อัตราการขยายตัวของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	6.5	2.9	3.0-4.0	1.5-2.5
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่, %)	13.2	-2.0	3.1	-1.3
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	14.4	-2.8	3.8	-0.2
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	8.9	1.3	0.3	-5.0
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่, %)	6.8	1.0	1.6	1.0
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	6.7	0.2	1.4	0.8
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	7.5	4.9	2.0	1.8
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ(ปริมาณ, %)	3.1	4.2	6.0	3.6
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	225.9	225.4	241.2	233.8
อัตราการขยายตัว (%)	3.1	-0.2	5.0-7.0	3.7
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	2.5	0.2	4.0-6.0	4.2
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	6.2	2.3	4.6	1.3
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{1/}	219.9	219.0	231.7	220.2
อัตราการขยายตัว (%)	8.8	-0.4	5.7	0.5
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	7.1	1.7	5.2	1.0
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{1/}	6.0	6.4	9.6	13.6
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{1/}	-1.5	-2.8	-0.6	1.9
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-0.4	-0.6	-0.2	0.5
เงินเฟ้อ (%)				
ดัชนีราคาผู้บริโภค	3.0	2.2	1.9-2.9	1.9-2.9
GDP Deflator	1.3	1.7	1.9-2.9	1.9-2.9

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 19 พฤษภาคม 2557

หมายเหตุ ^{1/} Reinvested earning has been recorded as part of FDI in Financial account, and its contra entry recorded as income on equity in current account.

สภาพแวดล้อมภายใน

1. สถานะการเงิน

เมื่อวันที่ 24 ก.ย. 2556 คณะรัฐมนตรี (ครม.) มีมติเห็นชอบกรอบและงบประมาณของ PEA ประจำปีงบประมาณ 2557 จำนวนเงิน 461,050.00 ล้านบาท ประกอบด้วยงบประมาณทำการ จำนวนเงิน 445,559.04 ล้านบาท และงบประมาณลงทุน จำนวนเงิน 15,490.96 ล้านบาท

เมื่อวันที่ 19 ก.พ. 2557 คณะกรรมการ PEA ให้ความเห็นชอบการขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณประจำปี 2557 ของ PEA จำนวนเงิน 463,376.74 ล้านบาท ประกอบด้วยงบประมาณทำการ จำนวนเงิน 444,734.88 ล้านบาท และงบประมาณลงทุน จำนวนเงิน 18,641.86 ล้านบาท

การใช้จ่ายในช่วง 3 เดือน ของปี 2557 (ม.ค. – มี.ค. 2557) PEA มีการเบิกจ่ายรวม 103,201.13 ล้านบาท เป็นการเบิกจ่ายจากงบทำการ 102,455.55 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 23.04 ของวงเงินงบประมาณทำการและเบิกจ่ายจากงบลงทุน 1,609.06 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.63 ของวงเงินงบประมาณลงทุน

สถานะการเงินของ กฟภ. ปี 2557 (ม.ค. - มี.ค.)	จำนวนเงิน (ล้านบาท)
<u>ด้านรายได้</u>	
รายได้จากการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า	102,057.70
รายได้จากการดำเนินงาน	3,239.76
รายได้อื่น (รวมกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน ฯ)	429.05
รายได้รวม	105,726.51
<u>ด้านรายจ่าย</u>	
ค่าซื้อกระแสไฟฟ้า	90,584.71
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	11,007.36
ค่าใช้จ่ายอื่น	863.48
รายจ่ายรวม	102,455.55
<u>ด้านกำไร</u>	
กำไรขั้นต้น	11,472.99
กำไรจากการดำเนินงาน	3,705.39
กำไรก่อนผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยน	3,244.50
กำไรสุทธิ	3,270.96
มูลค่ากำไรทางเศรษฐศาสตร์ (EP)	(1,497.26)

ซึ่งผลกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน ฯ จำนวน 26.46 ล้านบาท

2. สถานการณ์การจำหน่ายไฟฟ้า

การจำหน่ายไฟฟ้า

สถานการณ์	ปี 2556 (ม.ค.- มี.ค.)	ปี 2557 (ม.ค.- มี.ค.)	จำนวน เพิ่ม - ลด	คิดเป็น ร้อยละ
1. การจำหน่ายไฟฟ้ารวม (ล้านหน่วย)	27,343.40	26,940.11	(403.29)	(1.47)
- ประเภทบ้านอยู่อาศัย	6,070.89	5,853.19	(217.70)	(3.58)
- ประเภทกิจการ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เฉพาะอย่าง	20,475.00	20,184.84	(290.16)	(1.42)
- ประเภทส่วนราชการฯ สูบน้ำเพื่อการเกษตร ไฟฟ้าชั่วคราว ไฟฟ้า อัตราสำรอง และ อัตราที่งดจ่ายไฟได้	797.51	902.07	104.56	13.11

รายได้ค่าไฟฟ้า

สถานการณ์	ปี 2556 (ม.ค.- มี.ค.)	ปี 2557 (ม.ค.- มี.ค.)	จำนวน เพิ่ม - ลด	คิดเป็น ร้อยละ
2. รายได้ค่าไฟฟ้ารวม (ล้านบาท)	102,129.78	102,492.17	362.40	0.35
- ประเภทบ้านอยู่อาศัย	22,984.41	22,541.15	(443.26)	(1.93)
- ประเภทกิจการ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เฉพาะอย่าง	75,690.13	76,056.60	366.47	0.48
- ประเภทส่วนราชการ ฯ สูบน้ำเพื่อการเกษตร ไฟฟ้าชั่วคราว ไฟฟ้า อัตราสำรอง และ อัตราที่งดจ่ายไฟได้	3,455.24	3,894.42	439.19	12.71

รายจ่ายค่าซื้อไฟฟ้า

สถานการณ์	ปี 2556 (ม.ค.- มี.ค.)	ปี 2557 (ม.ค.- มี.ค.)	จำนวน เพิ่ม - ลด	คิดเป็น ร้อยละ
รับซื้อจาก กฟผ.	28,694.74	28,209.88	(484.86)	(1.69)
รับซื้อจาก พพ.	20.68	22.83	2.15	10.40
หน่วยรับซื้อรวม (ล้านหน่วย)	28,715.42	28,232.71	(482.71)	(1.68)

จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า

สถานการณ์	ปี 2556 (ม.ค.- มี.ค.)	ปี 2557 (ม.ค.- มี.ค.)	จำนวน เพิ่ม - ลด	คิดเป็น ร้อยละ
3. จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ารวม (ราย)	16,761,560	17,293,128	531,568	3.17
- ประเภทบ้านอยู่อาศัย	15,133,101	15,577,521	444,420	2.94
- ประเภทกิจการ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เฉพาะอย่าง	1,383,941	1,449,029	65,088	4.70
- ประเภทส่วนราชการฯ สูบน้ำเพื่อการเกษตร ไฟฟ้าชั่วคราว ไฟฟ้า อัตราสำรอง และ อัตราที่งดจ่ายไฟได้	244,518	266,578	22,060	9.02

3. บุคลากร

ระดับตำแหน่ง	ปี 2556 (ม.ค.- มี.ค.)	ปี 2557 (ม.ค.- มี.ค.)	จำนวน เพิ่ม - ลด	คิดเป็น ร้อยละ
ผู้บริหาร	6,941	7,220	279	4.01
นักวิชาการ	4,252	4,235	(17)	(0.40)
พนักงานวิชาชีพ	16,832	16,321	(511)	(3.03)
เสมียนพนักงาน	59	28	(31)	(52.54)
รวมทั้งสิ้น	28,084	27,804	(280)	(1.00)

ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง หรือเอกสารที่น่าสนใจ

การเปลี่ยนแปลงกับการเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นนั้น แตกต่างกัน

จับชีพจรส่งออก 5 ตลาดใหญ่

ส่งออกไทยไต่บนเส้นด้ายยังลุ้นเป้าโต 5 % ทูตพาณิชย์สหรัฐฯ-สหภาพยุโรป ยังเชื่อทำได้ตามเป้าหมายเดิม รอหวังมะกันต่อจีเอสพีไทยช่วยเพิ่มขีดแข่งขัน ขณะอีก 3 ตลาดใหญ่ จีน-อาเซียน-ญี่ปุ่น ยังต้องลุ้นครึ่งหลัง ส่งสัญญาณการเมืองยืดเยื้อลูกค้าทยอยหนี แต่หากคลี่คลายสามารถฟื้นฟูความเชื่อมั่นลูกค้าได้ใน 1 เดือน

จากภาคการส่งออกของไทยซึ่งเป็นรายได้หลักของประเทศในไตรมาสที่ 1/2557 ในภาพรวมยังติดลบ ที่ 1 % ขณะที่หลายฝ่ายคาดการณ์ในไตรมาสที่ 2 การส่งออกจะกลับมาขยายตัวเป็นบวก จากแนวโน้มเศรษฐกิจโลกปรับตัวดีขึ้น นายชูลิต สถาวร ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ (สคร.) ณ กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร เปิดเผยกับ "ฐานเศรษฐกิจ" ว่า ในปีนี้ทาง สคร.ประจำภูมิภาคยุโรปยังคงเป้าหมายการส่งออกของไทยไปยังตลาดสหภาพยุโรป (27) หรืออียู ที่ 5 % หรือมีมูลค่าประมาณ 2.35 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ตามเดิม จากไตรมาสแรกของปีนี้การส่งออกของไทยไปอียูขยายตัว 4.5 % เนื่องจากขณะนี้ภาพรวมเศรษฐกิจในอียูเริ่มฟื้นตัวดีขึ้น โดยเฉพาะเศรษฐกิจในเยอรมนีและอังกฤษฟื้นตัวชัดเจนแต่ยังคงต้องจับตาดูว่าเศรษฐกิจในฝรั่งเศสและอิตาลีที่เพิ่งเริ่มฟื้นตัวจะฟื้นตัวอย่างยั่งยืนหรือไม่

อย่างไรก็ตามสินค้าที่ยังสามารถส่งออกได้ดีขณะนี้ของไทยยังคงเป็นสินค้ากลุ่มอาหาร ซึ่งมีสัดส่วนส่งออกประมาณเกือบ 20 % ของการส่งออกไทยไปตลาดอียูในภาพรวม ทั้งนี้คงต้องจับตาจากการที่สินค้าไทยทยอยถูกตัดสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (จีเอสพี) นั้นจะสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้หรือไม่ ส่วนปัญหาการเมืองในไทยยังไม่กระทบการค้ามากนัก แต่อาจมีผลกระทบเกิดขึ้นบ้างกรณีที่มีการจัดงานแสดงสินค้าในไทย ลูกค้า/ผู้นำเข้าอาจไม่กล้าเข้ามาสต็อกคลังกับนางเบญจวรรณ อุกฤษ อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการพาณิชย์) ณ กรุงวอชิงตัน สหรัฐฯ ที่กล่าวว่า ตลาดสหรัฐฯยังคงเป้าหมายการส่งออกขยายตัวที่ 3 % แม้ช่วง 3 เดือนแรกของปีนี้ตลาดสหรัฐฯ ขยายตัวเพียง 0.6 % แต่เศรษฐกิจสหรัฐฯ เริ่มมีการฟื้นตัวที่ดีขึ้น แต่ด้วยสภาพอากาศที่หนาวยาวนานกว่าปกติ ทำให้มีผลต่อการจับจ่ายของประชาชน นักธุรกิจของสหรัฐฯ มีความกังวลในสถานการณ์การเมืองของไทยบ้างเพราะยังไม่นิ่งและอยากเห็นไทยจัดการเลือกตั้งโดยเร็วแต่ยังไม่กังวลมากจนถึงกับถอนการลงทุนหรือชะลอคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศไทย ส่วนเรื่องจีเอสพีที่หมดอายุนั้นมีแนวโน้มที่ไทยจะได้รับการต่ออายุด้วยด้านนายไพฑูรย์ สุขสมหมาย ผู้อำนวยการ สคร. ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น กล่าวว่าไตรมาสแรกของปีนี้ การส่งออกของไทยไปญี่ปุ่นขยายตัว 2 % ถือมีทิศทางที่ดี จากที่ผ่านมาญี่ปุ่นขาดดุลการค้าต่อเนื่อง 3 ปีนับตั้งแต่เกิดสึนามิทำให้ญี่ปุ่นต้องนำเข้าน้ำมันดิบ อีกทั้งสินค้าอุปโภคบริโภคปรับตัวสูงขึ้นทำให้ประชาชนลดการใช้จ่าย รวมถึงปัญหาการเมืองของไทยที่ยืดเยื้อทำให้ลูกค้าชะลอคำสั่งซื้อ

"วิกฤติทางการเมืองของไทย อาจส่งผลกระทบทำให้เป้าหมายการส่งออกของไทยในภาพรวมปีนี้ที่ตั้งเป้าขยายตัว 5 % มีความเป็นไปได้ที่อาจต้องปรับลดลง อย่างไรก็ตาม เชื่อว่าหากการเมืองยุติลงได้เร็วจะใช้เวลาฟื้นความเชื่อมั่นจากคู่ค้าประมาณ 1 เดือน ขณะที่เป้าส่งออกไทยไปญี่ปุ่นปีนี้โต 2 % น่าจะทำได้"

ขณะที่นางบุณิกา แจ่มใส ผู้อำนวยการ สคร. ณ นครเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน กล่าวว่า การส่งออกของไทยไปตลาดจีนในไตรมาสแรกของปีนี้ติดลบ 4.4 % เพราะได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจจีนที่ชะลอตัวลงเนื่องจากจีนมีนโยบายลดการนำเข้า และลดการส่งออกหันไปเน้นการบริโภคภายในประเทศ แต่นโยบายดังกล่าวของจีนน่าจะส่งผลดีต่อไทยในระยะต่อไป โดยสินค้าหลักที่ไทยยังส่งออกไปจีนได้ดี ได้แก่ ผลไม้สดและอาหารแปรรูป ส่วนนายบุรณ อินธิรัตน์ อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการพาณิชย์) ณ กรุงย่างกุ้ง สหภาพเมียนมาร์ กล่าวว่า ภาพรวมตลาดอาเซียน 9 ประเทศ เชื่อว่าจะขยายตัวดีขึ้นในครึ่งปีหลัง (ไตรมาส 1/57 ติดลบ 5.3 %) โดยเฉพาะในส่วนของการตลาดเมียนมาร์คาดปีนี้ขยายตัวได้ 25 - 30 % จากไตรมาสแรกของการส่งออกของไทยไปเมียนมาร์ขยายตัว 8 %

ที่มา : หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ 34 ฉบับที่ 2,950 วันที่ 22 - 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2557

วาทกรรมปฏิรูปพลังงาน

ช่วงนี้กระแสผลักดันการปฏิรูปพลังงาน ดูเหมือนจะเป็นเวทีคู่ขนาน กับการปฏิรูปการเมือง ที่พุ่งเป้าไปยังบทสรุปที่ว่า กลุ่มทุนการเมือง "ผูกขาด" กิจการพลังงาน ผ่านทั้งระดับนโยบาย การจัดหาและการจัดจำหน่ายที่ถูกผูกขาด โดยบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) มีการกล่าวอ้างไปถึงขั้นที่ว่า ประเทศไทยขึ้นชื่อว่าเป็น "ซาอูแห่งเอเชีย" ที่มีปริมาณสำรองน้ำมันและก๊าซในปริมาณมหาศาล แต่กลับไม่ได้ถูกนำมาใช้อย่างเต็มที่ เพราะมีกลุ่มทุนการเมืองเข้ามาผูกขาดกระบวนการจัดหา แบ่งปันผลประโยชน์กันอย่างต่อเนื่อง มีการจัดระบบการให้สัมปทานที่ทั้งหลายทั้งปวงให้กับคนไม่กี่กลุ่มที่ได้ผลประโยชน์ จำเป็นจะต้องรื้อระบบแบ่งปันผลประโยชน์ หรือระบบการให้สัมปทานชุดเจาะปิโตรเลียมกันใหม่

ขณะที่การจัดหาและการกลั่นนั้น ปตท. ก็ตกเป็นจำเลยของสังคมในข้อหาผูกขาดโรงกลั่น 5 ใน 7 แห่ง ส่วนการจัดจำหน่ายนั้นยังไม่ต้องพูดถึงปตท. นั้นรับไปเต็มๆ ในฐานะบริษัทพลังงานของชาติที่ผูกขาดครบวงจร

ข้อมูลที่มีการนำเสนอคนละเวทีนี้ ก็มีหลายฝ่ายเสนอเพื่อหาทางออก อย่างนายมนูญ ศิริวรรณ ผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงาน ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับกระแสปฏิรูปพลังงานที่ถูกจุดพลุออกมา น่าจะมีหน่วยงานสักแห่งออกมาให้ข้อมูลเรื่องนี้ให้กระจ่าง จัดเวทีดีเบตให้รู้ตัวกันไปแล้ว เพื่อไม่ให้ประชาชนเกิดความสับสนในข้อมูล

เช่นเดียวกับ บรรยง พงษ์พานิช ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ธนาคารเกียรตินาคิน กรุ๊ปด้านพลังงานของไทยคนหนึ่ง ออกมาให้ข้อคิด กรณีข้อเรียกร้องให้รัฐบาลไทยรื้อสัมปทานปิโตรเลียมใหม่ ว่า "ถ้าเรามีน้ำมัน มีก๊าซธรรมชาติมากจริง หาเจอง่าย ต้นทุนการผลิตต่ำ การแบ่งผลประโยชน์จะเอาแบบไหนก็ได้ หรือจะเอาแบบรับจ้างผลิตแบบซาอุดีอาระเบียหรือเวเนซุเอลา ก็ยังมีคนเข้าคิวมาแย่งทำ แต่ถ้าเรามีน้อย หายาก อำนาจต่อรองก็คงน้อย ไม่มีใครมาลงทุน ต่อให้มีจริงก็เอามาใช้ไม่ได้"

ขณะที่ ดร.รักไทย บุรพ์ภาค อาจารย์พิเศษวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย กล่าวถึงกระแสการเรียกร้องให้ปตท.ลดการผูกขาดด้านพลังงาน โดยการให้ภาครัฐเข้าไปถือหุ้นในปตท.ให้มากขึ้นนั้น จะทำให้ภาครัฐมีอำนาจในการบริหารจัดการด้านนโยบายพลังงานให้มากขึ้น เพื่อลดความคลุมเครือด้านผลประโยชน์ โดยเฉพาะท่อส่งก๊าซธรรมชาติ ซึ่งถูกโจมตีว่ากินรวบธุรกิจก๊าซ

ดังนั้นเมื่อภาครัฐถือหุ้นเพิ่มมากขึ้น จะทำให้ ปตท. กลายเป็นรัฐวิสาหกิจเต็มตัวอยู่ภายใต้การดำเนินงานของภาครัฐ โดยไม่จำเป็นต้องทวงคืน ปตท. มาทั้งหมด แต่สามารถอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ได้ ด้วยแนวทางนี้จะช่วยให้เกิดการผลักดันโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานอย่างท่อส่งก๊าซธรรมชาติและท่อส่งน้ำมัน ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากขึ้น ข้อเสนอของ ดร.รักไทย นั้นแม้จะดูเหมือน "กำปั้นทุบดิน" แต่ก็มีข้อเสนอที่เป็นทางเลือกที่จะทำ

ให้ ปตท. สลัดพันธข้อหาผูกขาดกิจการ โดยเสนอให้รัฐบาลแยกการบริหารจัดการบริษัทและ ปตท. สรรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) หรือ ปตท.สผ. ซึ่งทำธุรกิจขุดเจาะในต่างประเทศออกจาก ปตท. ให้ไปเป็นเอกชนอย่างชัดเจน เพราะปัจจุบัน ปตท. ยังถูกโจมตีเรื่อง รายได้และกำไรที่มหาศาล หากแยกรายได้และกำไรของ ปตท.สผ. ออกจาก ปตท. จะทำให้เห็น โครงสร้างรายได้ของ ปตท. ชัดเจนมากขึ้นและยังเป็นการลดความเสี่ยงด้านการลงทุนจากการ นำเงินของ ปตท. ซึ่งเป็นบริษัทแม่ นำออกไปลงทุนได้ด้วย

ทั้งหมดนี้หากหาคนกลางหรือเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นกันได้ ก็น่าจะช่วยให้การปฏิรูป พลังงานของไทยไม่หลงทิศหลงทางไปได้

ที่มา : หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ 34 ฉบับที่ 2,950 วันที่ 22 - 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2557

เปิดทางเอกชนร่วมประมูลท่อขนส่งน้ำมัน

กรมธุรกิจพลังงาน เผยแผนศึกษาโครงการท่อขนส่งน้ำมันเหนือ-อีสานจะเสร็จภายในเดือนกันยายนนี้ พร้อมเปิดให้นักลงทุนเข้าร่วมประมูลโครงการ ยันที่ผ่านมาเปิดโอกาสให้เอกชนแล้วแต่ยังไม่มีรายใดส่งแผนลงทุนที่ชัดเจนเข้ามา ด้าน "เอฟพีที" โอดส่งข้อมูลไปยังกระทรวงพลังงานแล้วแต่ก็ยังไม่ได้รับคำตอบที่ชัดเจน

นายสมนึก บำรุงสาลี อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน หรือ ธพ. เปิดเผยกับ "ฐานเศรษฐกิจ" กรณีความคืบหน้าโครงการลงทุนท่อส่งน้ำมันส่วนขยายไปยังภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือว่า ยังรอผลการศึกษาจากทางสถาบันวิจัยพลังงาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คาดว่าจะเสร็จภายในเดือนกันยายนนี้ ซึ่งเป็นการศึกษาควบคู่กับการทำรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรืออีไอเอ เนื่องจากเส้นทางก่อสร้างท่อขนส่งน้ำมันดังกล่าวทั้งในส่วนของเส้นเหนือ(ระยอง-ลำปาง) และเส้นอีสาน (ระยอง-ขอนแก่น) รวมระยะทาง 1 พัน กิโลเมตร จะเน้นก่อสร้างตามแนวเส้นทางรถไฟเป็นหลัก ซึ่งจะพยายามหลีกเลี่ยงชุมชน เพื่อต้องการให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนน้อยที่สุด

โดยภายหลังจากผลการศึกษาของทางจุฬา ฯ เสร็จ ทางกระทรวง จะเปิดประมูลเพื่อหาผู้ลงทุน ซึ่งยังคงยืนยันว่าต้องการให้สิทธิเอกชนที่ดำเนินธุรกิจท่อน้ำมันก่อน อาทิ บริษัท ท่อส่งปิโตรเลียมไทย จำกัด หรือแทปไลน์ และบริษัท ขนส่งน้ำมันทางท่อ จำกัด หรือเอฟพีที แต่จนถึงขณะนี้ก็ยังไม่มีความชัดเจนด้านแผนลงทุนของทางเอกชนแต่อย่างใด สำหรับเงินลงทุนโครงการดังกล่าวคาดว่าจะมากกว่าแผนเดิมที่คาดว่าจะใช้ประมาณ 2 หมื่นล้านบาทต่อเส้น เนื่องจากบางเส้นทางอาจต้องอ้อมเพื่อหลีกเลี่ยงชุมชน อาจมีระยะทางเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงยังไม่จำกัดวงเงินลงทุน โดยจะใช้ระยะเวลาการก่อสร้างประมาณ 4-5 ปี

อย่างไรก็ตาม ในระหว่างนี้หากมีความชัดเจนด้านการลงทุนแล้ว ทางกรมจะแจ้งไปยังผู้ประกอบการรถบรรทุกน้ำมัน เพื่อเตรียมแผนปรับตัว ในอนาคตจะใช้รถบรรทุกน้ำมันในระยะทางสั้นๆ หรือไม่เกิน 300 กิโลเมตร เพื่อรับน้ำมันจากคลังไปยังสถานีบริการในบริเวณใกล้เคียง จากปัจจุบันวิ่งระยะทางมากกว่า 500 กิโลเมตร

นายบุรี หวานชิต กรรมการผู้จัดการ บริษัท ขนส่งน้ำมันทางท่อ จำกัด หรือเอฟพีที เปิดเผยว่า เมื่อวันที่ 22 เมษายนที่ผ่านมา ทางเอฟพีทีเข้าหารือกับอธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน และยังมีหนังสือแสดงเจตจำนงในการลงทุนท่อขนส่งน้ำมันเส้นเหนือจากบางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา ไป จ.ลำพูน ระยะทางกว่า 700 กิโลเมตร รวมทั้งการลงทุนคลังเก็บน้ำมัน 100 ล้านลิตร มูลค่าลงทุนรวม 6.5 พันล้านบาท ใช้ระยะเวลาก่อสร้าง 3 ปี แต่บริษัทก็ยังไม่ได้รับความชัดเจนจากทาง ธพ. กรณีแผนลงทุนดังกล่าว เพราะทาง ธพ. ก็อ้างว่าอยู่ระหว่างรอความชัดเจนจากทางจุฬา ฯ ศึกษาเส้นทางวางท่อน้ำมันก่อน

"เอฟพีที่ได้แจ้งไปยัง ธพ.แล้วว่าต้องการลงทุนท่อน้ำมันเส้นเหนือ ซึ่งในหนังสือที่ยื่นไปนั้น ระบุชัดเจนด้านแผนลงทุน วิศวกรรม การเงิน และบริษัทพร้อมรับความเสี่ยงทั้งหมด โดยบริษัทแจ้งไปแล้วว่าการก่อสร้างโครงการท่อน้ำมันภาคเหนือจะมีค่าบริการต่ำกว่ารถบรรทุกมาก แต่ทาง ธพ. ก็ยังไม่มีการแจ้งตอบกลับแต่อย่างใด เพราะหาก ธพ. ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม บริษัทก็พร้อมดำเนินการทันที อย่างไรก็ตามหากสุดท้ายแล้ว พบว่าเส้นทางวางแผนท่อน้ำมันที่ทางกระทรวงพลังงานศึกษาไม่สอดคล้องกับแนวท่อของบริษัท ก็คงเข้าร่วมประมูลไม่ได้" นายบุรี กล่าว

อย่างไรก็ตามโครงการลงทุนท่อน้ำมันสายเหนือของเอฟพีที่คำนวณจากต้นทุนก่อสร้างแนวท่อและคลังน้ำมัน 6.5 พันล้านบาท หรือคิดเป็นต้นทุนไม่เกิน 10 ล้านบาทต่อกิโลเมตร ซึ่งนับว่าเป็นอัตราที่ถูกเมื่อเทียบกับเอกชนบางรายที่เคยเสนอตัวเลขออกมาอยู่ที่ 8 พัน - 1 หมื่นล้านบาท

ที่มา : หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ 34 ฉบับที่ 2,951 วันที่ 25 - 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2557

ฟิลิปปินส์ดัน “ซิงเกิลวีซ่า” เผยได้ประโยชน์ทั้ง 10 ประเทศ

ประเทศฟิลิปปินส์ เร่งผลักดันให้เกิดระบบ วีซ่าร่วม สำหรับ 10 ประเทศสมาชิกอาเซียน เผยผลดีช่วยเสริมธุรกิจท่องเที่ยวในทุกประเทศ ผู้เชี่ยวชาญชี้ เทคโนโลยี ความมั่นคง การเมือง และระบบวีซ่าที่แตกต่างกันเป็นอุปสรรคอย่างชัดแจ้งอีก 5 ปีจึงสำเร็จ หนังสือพิมพ์ ฟิลิปปินส์ เดลีอินไควเรอร์รายงานว่า รัฐมนตรีท่องเที่ยวฟิลิปปินส์ นายรามอน อาร์คีเมเนซ จูเนียร์ ต้องการเร่งให้เกิดระบบวีซ่าร่วมสำหรับสิบประเทศอาเซียนโดยเร็ว โดยกล่าวในการสัมมนาโต๊ะกลมจัดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า ประเทศที่สนับสนุนให้เร่งมีระบบวีซ่าร่วมนอกจากประเทศฟิลิปปินส์แล้ว ยังมีประเทศอินโดนีเซีย ที่คาดว่าจะได้ประโยชน์อย่างมากจากระบบนี้

นายรามอน กล่าวว่า “ประเทศของเราห่างจากแผ่นดินใหญ่อาเซียน นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวในแผ่นดินใหญ่ไปประเทศอื่นด้วยรถไฟหรือถนน ถ้าวีซ่าเดียวไปได้ 10 ประเทศ นักท่องเที่ยวอาจจะอยู่นานขึ้นอย่างเช่นเที่ยวประเทศไทยแล้วถือโอกาสเที่ยวทั้ง 10 ประเทศเลยก็ได้”

ฟิลิปปินส์เดลีอินไควเรอร์ ระบุว่าโครงการวีซ่าร่วม หรือซิงเกิลวีซ่าสำหรับอาเซียน เหมือนกับวีซ่าร่วมในยุโรปที่นักท่องเที่ยวขอวีซ่าเข้าจุดใดจุดหนึ่งจะได้วีซ่าเข้าประเทศอื่นด้วย พลเมืองนอกอาเซียนขอวีซ่าเข้าประเทศใดประเทศหนึ่งในอาเซียนก็จะได้วีซ่าทั้ง 10 ประเทศ เป็นระบบที่ช่วยนักท่องเที่ยวประหยัดเงินและเวลาเมื่อเทียบกับการขอวีซ่าที่แต่ละประเทศ รัฐมนตรีท่องเที่ยวฟิลิปปินส์ กล่าวว่า ระบบวีซ่าร่วมความจริงบรรจุอยู่ในเป้าหมายการรวมตัวของประเทศอาเซียนอยู่แล้ว แต่ว่าเป็นเรื่องที่ต้องช่วยกันทำให้เป็นจริง “เรื่องนี้มีส่วนที่เข้ามาเกี่ยวข้องมาก ระบบวีซ่าร่วมหมายความว่าประเทศฟิลิปปินส์ต้องยอมรับวีซ่าที่ออกโดยประเทศอื่น อาจจะออกโดยประเทศสิงคโปร์หรือมาเลเซีย เป็นเรื่องง่ายสำหรับเรา แต่อาจจะไม่ง่ายสำหรับประเทศอื่น เรื่องนี้จะทำได้สำเร็จ ต้องมีความชัดเจนว่าประเทศอื่น ๆ พร้อมทั้งจะทำได้ด้วย”

เดลีอินไควเรอร์ รายงานว่าถึงแม้ประเทศฟิลิปปินส์และอินโดนีเซียจะเร่งโครงการวีซ่าร่วม แต่ในการประชุมของอาเซียนเองก็มีการยอมรับกันว่าความสำเร็จต้องใช้เวลาอีก 5 ปีเป็นอย่างต่ำเนื่องจากยังมีอุปสรรคทั้งในเรื่องของการเมือง ความมั่นคง และเทคโนโลยีรวมทั้งระบบวีซ่าในแต่ละประเทศที่มีความแตกต่างกัน

แรงผลักดันในเรื่องวีซ่าร่วมของฟิลิปปินส์ ส่วนหนึ่งเกิดจากโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวของอาเซียนในปีที่แล้วที่ผลักดันการท่องเที่ยวระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนด้วยกัน โดยมีกิจกรรมหลายด้านทั้งการจัดงานนิทรรศการการท่องเที่ยว การสัมมนาและประชุมและกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว พร้อมทั้งมีการเปิดเว็บไซต์ www.aseantourism.travel ขึ้นเพื่อเป็นสื่อกลาง

เตลีอินไควเรอร์ ระบุว่าโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอาเซียนสำหรับปี 2555-2558
ขอเน้นท่องเที่ยว 4 ด้านหลัก ๆ คือธรรมชาติ วัฒนธรรม มรดกทางประวัติศาสตร์และชุมชนและ
ล่องเรือและการท่องเที่ยวริมฝั่งแม่น้ำ

ที่มา : คอลัมน์ : AEC News / THAN AEC ,หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ AEC world ปีที่ 34
(2) ฉบับที่ 2,951 (62) วันที่ 25 - 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2557

อนาคตตลาดพลังงานในอาเซียน

เมื่อต้นสัปดาห์ที่ผ่านมาได้มีโอกาสเข้าร่วมในงานสัมมนาที่ชื่อว่า "Seminar on Clean Energy Technologies for the Power Sector in the EU and ASEAN Member States" งานนี้จัดโดยความร่วมมือ ระหว่างสหภาพยุโรปและอาเซียน ภายใต้ REGIONAL EU-ASEAN DIALOGUE INSTRUMENT ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ในงานสัมมนานี้มีการจัดประชุมคู่ขนาน โดยหน่วยงานของสำนักงานเลขาธิการอาเซียน และอนุเครือข่ายของพลังงานอาเซียนและผู้บริหารระดับสูงของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อร่วมกันวางแผนปฏิบัติการความร่วมมือทางด้านพลังงานของอาเซียน สำหรับปี 2559 จนถึงปี 2563 ซึ่งเป็นแผนระยะ 5 ปี

การประชุมครั้งสำคัญในนามของ AEMI Group (AEMI ย่อมาจาก ASEAN Energy Market Integration) ซึ่งมาจากความริเริ่มและการสนับสนุนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยศูนย์ศึกษาอาเซียนแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผ่านมายังคณะเศรษฐศาสตร์ และสถาบันวิจัยพลังงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครือข่ายนักวิชาการ ทำงานเชิงนโยบายสำหรับการบูรณาการพลังงาน ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

ในงานสัมมนาที่กรุงกัวลาลัมเปอร์นั้น บทบาทของ AEMI Group ได้ทำอะไรไปอีกแล้วบ้าง จากรายงานที่ได้ศึกษาเสร็จไปแล้ว ในปี 2556 ของ AEMI Group ได้กล่าวถึง สถานการณ์พลังงานของอาเซียนในปัจจุบันว่า (1) ความต้องการพลังงานในอาเซียนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว หากอาเซียนโตที่ร้อยละ 4.4 ความต้องการพลังงานจะเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าภายในปี 2030 โดยที่ความต้องการน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และถ่านหินเพิ่มขึ้น ร้อยละ 50 80 และ 300 ตามลำดับ (2) แหล่งพลังงานในอาเซียนมีแนวโน้มที่ลดลงจากปัจจุบันที่มีการผลิตน้ำมัน ลดลงไปเรื่อยๆ ทำให้การพึ่งพาพลังงานทางเลือกจะมีความสำคัญมากขึ้น (3) ผลจากเศรษฐกิจที่คาดว่าจะเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว จะทำให้เกิดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่อาจจะเพิ่มขึ้นถึง 2 เท่า ในปี 2030

จากสาเหตุดังกล่าว ยิ่งทำให้การพัฒนาเทคโนโลยีของพลังงานทางเลือกและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพมีความจำเป็นมากขึ้น กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความท้าทายของอาเซียนมีทั้งหมด 3 ประการกล่าวคือ (1) ช่องว่างของอุปสงค์และอุปทานของพลังงาน (2) การพึ่งพาพลังงานจากแหล่งอื่นนอกภูมิภาคอาเซียนและความมั่นคงทางด้านพลังงาน (3) ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมจากพลังงานที่ไม่บริสุทธิ์และก่อให้เกิด Energy footprint AEMI Group ได้มีข้อเสนอ 3 ประการที่อยากจะเห็น 10 ชาติสมาชิกอาเซียนมีความร่วมมือ มีความกลมเกลียวเพื่อความมั่นคงทางด้านพลังงานก่อนที่จะมีประเทศที่ 3 เข้ามาร่วม ข้อเสนอทั้งหมดมี 3 ด้าน กล่าวคือ

(1) สร้างการบูรณาการตลาดในอาเซียนโดยมีการเคลื่อนย้ายปัจจัยพลังงานได้อย่างเสรี ทั้งนี้ยังต้องมีการวางระบบที่เชื่อมโยงแหล่งอุปทานและอุปสงค์แต่ละประเทศ สำหรับพลังงานในรูปแบบต่างๆ ระหว่างประเทศในอาเซียน ซึ่งข้อเสนอดังกล่าวคาดว่าจะทำให้ต้นทุนทาง

ด้านเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศอาเซียนลดลง ระหว่างร้อยละ 3 -3.9 และมีประโยชน์ต่อภาคสังคม จะทำให้คนอาเซียนที่ไม่สามารถเข้าถึงไฟฟ้าในปัจจุบัน 130 ล้านคน มีโอกาสได้ใช้ไฟฟ้า เป็นต้น

(2) ทางด้านนโยบายพลังงานนั้นเป็นสิ่งที่สมาชิกอาเซียนความจำเป็นต้องมีนโยบาย ร่วมกันซึ่งหมายถึงกฎระเบียบ มาตรฐาน ระบบความปลอดภัย ภาษี เป้าหมาย พลังงาน ทดแทน ที่ร่วมกันสำหรับประเทศทุกสมาชิก

(3) การสนับสนุนให้มีเทคโนโลยีสีเขียวของอาเซียน เพื่อให้เกิดการลงทุนพัฒนาการ พลังงานเทคโนโลยีสีเขียวจากพลังงานทดแทนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นสิ่งที่ AEMI Group จะได้เดินหน้าต่อไป ในปี 2557และปี 2558 โดยมีวัตถุประสงค์ สนับสนุนการวางแผนเชิงปฏิบัติการความร่วมมือทางนโยบายของอาเซียน โดยที่จะมีการร่าง พิมพ์เขียว (Blueprint) ของนโยบายพลังงาน การค้นหาพลังงานทางเลือกที่เหมาะสม อาเซียน และเส้นทางเดิน (Roadmap) ทั้งนี้จะต้องให้ความสำคัญต่อเงื่อนไขความแตกต่างระหว่าง ประเทศซึ่งรวมถึงเศรษฐกิจ และการเมือง และต้องมีการเตรียมพร้อมในระยะการเปลี่ยนผ่าน อย่างเป็นขั้นเป็นตอน เพื่อหวังว่าให้เกิดตลาดการบูรณาการพลังงานในปี 2030

ที่มา : หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ 34 ฉบับที่ 2,943 วันที่ 27 - 30 เมษายน พ.ศ. 2557

อาเซียนในหนาคัดไปไกลเพียงใด

อาเซียน ประชาคมอาเซียน และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นคำที่คนไทยน่าจะคุ้นเคยกันดีในปัจจุบัน แต่บางคนอาจจะยังไม่มั่นใจกับความแตกต่างของทั้ง 3 คำ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็น 1 ใน 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียนซึ่งมีการประชาสัมพันธ์บ่อยครั้ง โดยภาครัฐและเอกชน ในปี 2558 นี้มีเป้าหมาย 4 ประการ กล่าวอย่างไม่เป็นทางการ คือ การเป็นฐานการผลิตและตลาดเดียวกัน มีบรรยากาศการแข่งขันและมีกติกาที่เอื้อต่อการแข่งขัน การคำนึงถึงความแตกต่างการพัฒนาของสมาชิกและการปิดช่องว่างการพัฒนา และการบูรณาการเข้ากับตลาดโลกจากมิติของอาเซียน

พอใกล้ปี 2558 เข้ามา นักคิดต่าง ๆ จึงต้องมีการวางแผนต่อเนื่องไปข้างหน้า และมีการคาดการณ์ไปไกล 10 ปีบ้าง 15 ปีบ้าง ซึ่งในต้นปี 2557 มีการทำรายงานออกมาเสนออีก 1 ผลงาน คือ ASEAN Rising : Moving ASEAN and AEC Forward Beyond 2015 ซึ่งวาดฝันไว้ว่าจะให้เกิด "ASEAN Miracle" ขึ้น ทั้งนี้ตั้งเป้าว่า จะต้องมีการเติบโตอย่างเสมอภาคและเติบโตในระดับที่สูงอย่างยั่งยืน หลังปี 2558 โดยมีการขับเคลื่อนจากกลไกของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

รายงานระบุว่าวิสัยทัศน์หลังปี 2015 คือ สมาชิกอาเซียนจะเป็นชาติที่มีรายได้ปานกลางหรือรายได้สูง โดยมีการตั้งเป้าที่จะขจัดความยากจน มีอัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจต่อประชากรเฉลี่ย 5.2-7.3 % และมีคนรายได้ระดับปานกลางมากกว่าครึ่งหนึ่งของประชากรอาเซียนในปี 2030 อาเซียนจะเป็นประชาคมทางเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีพลวัต และสามารถดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศได้ และมีนโยบายที่สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างชัดเจน อีกทั้งมีกลไกเอื้อต่อการทำธุรกิจและมีระบบโลจิสติกส์ที่ดี และยังต้องมีกลไกการรองรับเหตุการณ์ไม่พึงปรารถนาอื่นๆ เช่น ความมั่นคงของอาหารให้มีพอเพียง ความมั่นคงทางพลังงาน การลดความต้องการใช้พลังงาน กลไกบรรเทาเหตุการณ์จากภัยพิบัติและระบบการติดตามของแผนงานจนถึงปี 2030

ประเด็นที่น่าสนใจคือในการบรรลุถึง "ASEAN Miracle" นั้นจะมี 4 เสาหลัก และ 1 พื้นฐานรองรับ กล่าวคือ (1) การบูรณาการของอาเซียนและการเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันในตลาดอาเซียน (Integrated and Highly Contestable ASEAN) ที่รวมถึงการลดมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี การอำนวยความสะดวกทางการค้า นโยบายสนับสนุนการแข่งขัน การยอมรับมาตรฐานร่วมการคมนาคมและความเชื่อมโยงระหว่างประเทศ และการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีทักษะ ในข้อ (1) นี้จะพบได้ว่าประเด็นสำคัญจะคล้ายคลึงกับ AEC 2015 เพียงแต่จะมีความเข้มข้นและลึกมากขึ้น (2) อาเซียนจะมีการแข่งขันและมีพลวัต (Competitive and Dynamic ASEAN) ซึ่งหมายถึงอาเซียนจะเป็นภูมิภาคสำคัญที่เป็นเครือข่ายการผลิตหรือคลัสเตอร์ของโลก และมีการลงทุนเพิ่มขึ้นในเทคโนโลยี การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และนวัตกรรมใหม่ (3) ครอบคลุมรอบด้านและ

รองรับความผันผวน (Inclusive and Resilient ASEAN) โดยที่มีการลงทุนในสาธารณูปโภคพื้นฐานเพื่อลดช่องว่างการพัฒนา มีนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก มีนโยบายรองรับความมั่นคงของอาหาร มีนโยบายรองรับความมั่นคงของพลังงาน และการคำนึงถึงผลของการใช้พลังงานและสิ่งแวดล้อม การมีกลไกรองรับภัยพิบัติต่างๆ (4) การเป็นส่วนหนึ่งของเวทีโลก (Global ASEAN) หมายถึง การบูรณาการกับเอเชียตะวันออก การเป็นส่วนผลักดันให้ RCEP ประสบความสำเร็จ การมีจุดยืนร่วมกัน การมีกลไกทางสถาบันที่เข้มแข็ง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในเวทีโลก และการมีพื้นฐานรองรับทางด้านกฎระเบียบร่วมกันเพื่อสนับสนุนการเติบโตของภาคธุรกิจ

จากรายงานฉบับดังกล่าวก่อให้เกิดข้อคิดริเริ่มหลายประการและข้อเสนอแนะเพื่อลงรายละเอียด อาทิเช่น จะทำอย่างไรให้สมาชิกอาเซียนสามารถที่จะเดินตามกติกาที่วางไว้ (ทั้งนี้ต้องมีการวางกติกาที่ชัดเจน) กลไกแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งทางเศรษฐกิจจะอย่างไร (ปัจจุบันมีแต่ไม่เคยนำมาใช้ และอนาคตอาจจะต้องนำมาใช้จะอย่างไร) การปรับทัศนคติให้เห็นชาติสมาชิกอื่นๆ เป็นพันธมิตรมากกว่าคู่แข่ง และที่สำคัญคือ การที่มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนร่วมกันของชาติสมาชิกอาเซียน ประเทศไทยพร้อมหรือยัง

ที่มา : หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ 34 ฉบับที่ 2,935 วันที่ 30 มีนาคม - 2 เมษายน พ.ศ.2557

จงเชื่อว่า “เราทำได้”

ถ้าเราขับรถเข้าป่าไปและไปเจอต้นไม้ล้มขวางถนนอยู่ ถ้าเราคิดว่าคงไปต่อไม่ได้แน่ๆ เราอาจจะตัดสินใจถอยรถกลับบ้านไปเลย แต่ถ้าใจเราคิดว่าเราต้องไปให้ได้ สมองของเราก็จะทำงานต่อโดยพยายามหาหนทางที่จะช่วยให้เราสามารถผ่านต้นไม้ที่ล้มขวางไปได้ เช่น

- ♣ ลองหาเครื่องมือที่พอมืออยู่ในรถมาจัดการกับกิ่งไม้เล็กๆ ก่อนเผื่อว่าอาจจะพอมือช่องให้รถเราผ่านไปได้

- ♣ นั่งรอจนกว่ามีคนมาช่วยจัดการนำเอาต้นไม้นี้ออกไป

- ♣ รอผู้ขับรถคันอื่นมาสมทบและค่อยช่วยกันยกต้นไม้ออกไป เพราะเส้นทางนี้คงไม่มีแค่เพียงเราเท่านั้นที่ต้องผ่าน

- ♣ เดินไปขอความช่วยเหลือหรือยืมเครื่องมือจากชาวบ้านแถวนั้น

- ♣ ลองเดินลงไปสำรวจดูว่าทางเบี่ยงข้างๆ ถนนที่รถเราน่าจะพอมันผ่านไปบ้างหรือไม่

- ♣ จะโทรไปขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่อยู่ในพื้นที่

- ♣ ดูแผนที่เพื่อดูว่ามีเส้นทางอื่นอีกหรือไม่ที่สามารถไปถึงจุดหมายที่เราต้องการจะไปได้ เช่น ทางลัดที่เป็นถนนเส้นเล็กๆ หรือเส้นทางอื่นที่อาจจะมียะทางไกลกว่า

การดำเนินชีวิตของคนเรา คงไม่แตกต่างอะไรจากตัวอย่างนี้ เพราะในทุกวันเรามักจะประสบพบเจอกับปัญหาอุปสรรคมากมาย มีทั้งเรื่องใหญ่และเรื่องเล็ก มีทั้งเรื่องที่เราชอบและไม่ชอบและหลายครั้งที่เรายอมแพ้ปัญหาเพราะใจเราไม่สู้ พอใจไม่สู้คิดว่าทำไม่ได้ เป็นไปไม่ได้ สมองของเราก็จะปิดประตูไม่คิดอะไรอีกต่อไป แต่ถ้าเมื่อไหร่ใจเราบอกว่าต้องเป็นไปได้น่าจะพอมันหนทางแก้ไขได้ สมองของเราก็จะรับคำสั่งไปดำเนินการคิดหาหนทางต่อจนกว่าจะได้คำตอบหรือจนกว่าจะรู้ว่าเป็นไปไม่ได้จริงๆ เหมือนที่ใจเราคิดตั้งแต่แรก

คนหลายคนที่ไม่สามารถสานฝันให้เป็นจริงได้ ไม่ใช่เขาไม่เก่ง เขาไม่มีโอกาส แต่เขามักจะทำลายโอกาสในชีวิตด้วยการสะสมสารพัดข้ออ้างไว้มากเกินไป เช่น

- ♣ อยากทำธุรกิจส่วนตัว แต่คงจะเป็นไปไม่ได้เพราะเราไม่มีเงินทุนเพียงพอ

- ♣ อยากออกจากงานประจำไปทำอาชีพอิสระ แต่กลัวว่าไม่มั่นคง รายได้ไม่แน่นอน

- ♣ อยากจะเรียนต่อ แต่คงจะยากเพราะไม่มีเวลาและบริษัทคงไม่อนุญาตให้เรียน

- ♣ อยากจะทำสวนแต่ไม่มีที่ดิน เงินก็ไม่มี คงเป็นเพียงแค่ความฝันเท่านั้น

ข้ออ้างเหล่านี้ มักจะตัดโอกาสดีๆ ในชีวิตของเราทิ้งไปเยอะมาก ข้ออ้างหลายอย่างเกิดจากความรู้สึกของตัวเองเท่านั้น ไม่ได้เกิดจากข้อมูลและข้อเท็จจริงอะไรเลย บางข้ออ้างได้รับอิทธิพลมาจากคนอื่น เช่น เพื่อนเราออกจากงานประจำไปทำธุรกิจส่วนตัว ปรากฏว่าทำได้นานธุรกิจไปไม่รอด กลับมาทำงานเป็นลูกจ้างเหมือนเดิม และหางานยากกว่าเดิมอีก โดยที่

เรายังไม่ได้วิเคราะห์ว่าตัวเรากับเพื่อนเรานั้นมีอะไรเหมือนหรือต่างกันบ้าง หรือมีอะไรบ้างที่เพื่อนเราผิดพลาดไปแต่เราสามารถนำมาป้องกันแก้ไขได้

เพื่อให้ท่านผู้อ่านสามารถลด ละ เลิกการสะสมข้ออ้าง หรือกำจัดข้ออ้างที่มีอยู่ในชีวิต และทำให้ชีวิตก้าวหน้ากว่าที่ควรจะเป็น ด้วยแนวทางดังต่อไปนี้

♣ **ตรวจสอบดูว่าปัจจุบันเรายังมีความฝันหรือเป้าหมายอะไรบ้างที่เราจะไปไม่ถึงหรือยังไม่เป็นจริง**

ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบเป้าหมายในชีวิต ณ เวลานี้ มีอะไรบ้าง แต่ละเรื่องเราต้องการไปให้ถึงเป้าหมายเมื่อไหร่ เช่น เราอยากศึกษาต่อ เราอยากมีบ้านเป็นของตัวเอง ฯลฯ และถ้าเป็นไปได้ ลองคิดย้อนกลับไปหาความฝันบางเรื่องที่เราเคยตัดใจลบทิ้งไปแล้วด้วยว่ามีอะไรบ้าง เพราะบางเรื่องอาจจะยังมีหนทางที่พอเป็นไปได้ พูดย่างๆ คือ เรารับกำจัดความฝันด้วยการพั่นหน่อของความฝันที่ตั้งแต่เพิ่งงอกออกมาจากหัว เช่น เราเคยคิดอยากจะเป็นดารา/นักร้องตอนที่เรายังหนุ่มๆ หรือเป็นวัยรุ่น เราเคยคิดอยากจะไปทำงานเมืองนอก ฯลฯ แต่ตอนนี้เราเลิกคิดไปหมดแล้ว

♣ **รวบรวมข้ออ้างที่ทำให้ความฝันของเรายังไม่เป็นจริง**

ขอให้วิเคราะห์ดูว่าความฝันหรือเป้าหมายในชีวิตที่เราเคยกำจัดทิ้งไปแล้วหรือยังค้างคาอยู่ในใจในปัจจุบัน แต่ละข้อนั้นเรามีข้ออ้างอะไร เช่น เราเป็นดาราไม่ได้แน่ๆ เพราะตอนนี้แก่แล้ว หรือเราคงจะร่ำรวยไม่ได้หรอกเพราะเราทำงานกินเงินเดือน เราคงจะไม่ได้เรียนต่อเมืองนอกแล้วแน่ๆ เพราะมีครอบครัวแล้ว ลูกก็เล็กอยู่ ฯลฯ ซึ่งอาจจะทำสรุปข้ออ้างกับเป้าหมายในชีวิตออกมาเป็นตารางเพื่อดูว่าข้ออ้างอะไรบ้างที่ขัดขวางเป้าหมายในชีวิต เพราะข้ออ้างบางเรื่องอาจจะขัดขวางเป้าหมายในชีวิตมากกว่าหนึ่งเป้าหมายก็ได้ เช่น เราไม่มีเงินอาจจะขัดขวางทั้งเป้าหมายในการศึกษาต่อเป้าหมายในการทำธุรกิจส่วนตัว ฯลฯ

♣ **กำจัดข้ออ้าง**

จริงๆ แล้วข้ออ้าง คือ ตัวถ่วงในชีวิตของคนเราที่สำคัญมาก ดังนั้น จึงขอแนะนำให้กำจัดข้ออ้างในชีวิตให้หมดไปหรือเหลือน้อยที่สุด โดยวิธีการในการกำจัดข้ออ้างที่ดีที่สุดคือ ให้ตอบคำถามว่า “มีโอกาสเป็นไปได้หรือไม่”

ให้เราเริ่มต้นจากการนำเอาเป้าหมายแต่ละข้อพร้อมกับข้ออ้างที่เรารวบรวมมาได้ลองนำมาถามตัวเองว่าโอกาสที่จะทำให้เป้าหมายในชีวิตเรื่องนั้นๆ เป็นจริงมีหรือไม่ ถ้าคำตอบคือ “เป็นไปได้ร้อยเปอร์เซ็นต์” ด้วยเหตุด้วยผล เช่น เราเป็นทหารไม่ได้แน่นอนเพราะเราเป็นคนพิการแขนและขา เราอยากจะเป็นนักสำรวจอวกาศขององค์กรนาซ่า แต่คงเป็นไปได้หรอกเพราะตอนนี้เราอายุ 50 แล้วและมีความรู้แค่เพียง ป.4 ฯลฯ ขอให้ลบความฝันเหล่านั้นทิ้งไปเลยไม่ต้องเก็บมาหลอกหลอนตัวเองอีกต่อไป เพราะยังไวก้เป็นไปได้แน่ๆ

คิดหาทางออกให้คำถามที่ตอบว่า “น่าจะพอมีโอกาสเป็นไปได้บ้าง”

เป้าหมายชีวิตข้อใดที่เราคิดว่าพอมีหนทางเป็นไปได้บ้างแม้จะมีอยู่เพียงน้อยนิดก็ให้นำมาคิดต่อว่ามีทางเลือกหรือแนวทางอะไรบ้าง เช่น

♣ โอกาสที่เราจะได้เป็นนักการเมืองระดับชาติ น่าจะพอเป็นไปได้ แม้ว่าเราไม่เคยสนใจการเมืองมาก่อนและไม่มีฐานเสียงอะไรมาก่อน สำหรับแนวทางก็พอมีบ้าง เช่น ลงเลือกตั้งในช่วงที่พรรคฝ่ายค้านประท้วงไม่ลงสมัครเหมือนที่คนบางคนได้คะแนนเพียงไม่กี่พันคะแนนก็ได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส.ได้ หรือไปแต่งงานกับลูกนักการเมืองที่เขามีฐานเสียงดีอยู่แล้ว หรือไปทำงานด้านมูลนิธิเพื่อให้คนรู้จักมากขึ้น หรือไปเป็นที่ปรึกษาผู้ใกล้ชิดกับนักการเมืองที่มีชื่อเสียงอยู่แล้ว หรือไปทำงานเกี่ยวกับอาชีพที่คนรู้จักมาก เช่น ดารา นักร้อง นักแสดง พิธีกร ฯลฯ แล้วค่อยไปลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นวุฒิสมาชิกที่ไม่ต้องสังกัดพรรคและใครก็สมัครได้ถ้ามีคุณสมบัติครบถ้วน

♣ โอกาสที่เราจะศึกษาต่อเมืองนอก แม้ว่าเราจะมีครอบครัวแล้วก็น่าจะพอเป็นไปได้ เช่น เลือกไปทำงานกับบริษัทต่างชาติที่มีโอกาสย้ายเราและครอบครัว ไปทำงานต่างประเทศก่อนและค่อยหาหนทางในการศึกษาต่อต่อไป หรือสอบชิงทุนการศึกษาต่างประเทศ หรือทำงานกับบริษัทที่มีทุนเรียนต่อต่างประเทศในขณะเดียวกันก็ยังมีเงินเดือนเลี้ยงครอบครัวอยู่ด้วย หรือเก็บเงินและเรียนทางไกลกับสถาบันการศึกษาต่างประเทศผ่านอินเทอร์เน็ตโดยไม่ต้องไปอยู่ประจำ แต่สามารถเรียนต่อได้ ทำงานไปด้วยก็ได้

สรุป ข้ออ้างในชีวิตของเราจะหมดไปด้วยการลบเป้าหมายที่ไม่มีทางเป็นไปได้จริงๆ ออกไปจากชีวิต และให้เปลี่ยน “ข้ออ้าง” ของเป้าหมายชีวิตที่พอมีหนทางเป็นไปได้ ให้เป็น “แนวทาง” ถึงเวลานี้ชีวิตเราก็คงจะไม่มีข้ออ้างหลงเหลืออยู่เลยหรือจะมีก็คงจะมีน้อยมาก หวังว่าท่านผู้อ่านคงจะลองนำแนวทางนี้ไปใช้ในการกำจัดข้ออ้าง เพื่อเปิดทางสร้างความฝันในชีวิตของท่านให้เป็นจริงได้มากยิ่งขึ้น

ที่มา : ณรงค์วิทย์ แสนทอง วิทยากร ที่ปรึกษา นักเขียนอิสระ www.peoplevalue.co.th